

คำบรรยายเรื่อง
“คลังหลวงของปวงชน”
โดย ม.ร.ว. ปรีดิยาธร เทวกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย
วันที่ 5 สิงหาคม 2545

ในช่วงตั้งแต่ปลายปี 2539 ถึงกลางปี 2540 ธนาคารแห่งประเทศไทย พยายามที่จะรักษาค่าเงินบาทให้สูงอยู่ในระดับที่ 1 ดอลลาร์เท่ากับ 25 บาท โดยการนำเงินดอลลาร์สหรัฐออกขายในตลาด การนำเงินดอลลาร์สหรัฐออกขายในตลาดนี้ทำได้เฉพาะ โดยการนำเงินจากฝ่ายกิจการธนาคารเท่านั้น ไม่สามารถนำเงินออกจากฝ่ายออกบัตรหรือที่เราเรียกกันติดปากว่า “คลังหลวง” ได้ เพราะมีกฎหมายห้ามไว้

จึงมีผลให้เงินในบัญชีของฝ่ายออกบัตรหรือคลังหลวงนั้น ยังคงเหลืออยู่สูงถึง 19,800 ล้านดอลลาร์ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2540 ในขณะที่เงินในบัญชีของฝ่ายกิจการธนาคารนั้น มีการนำเงินดอลลาร์ออกขายจนหมด และยังมีการทำสวอปนำเงินดอลลาร์มาขายเพิ่มเติมอีก โดยมีสิ่งที่เรียกว่า “สัญญาซื้อขายล่วงหน้า” เป็นภาระติดค้างที่จะนำส่งคืนเขา ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2540 นั้น ปรากฏว่าฝ่ายกิจการธนาคารมีเงินดอลลาร์เหลือ 11,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่ขณะเดียวกันก็มีภาระที่เรียกว่า “สัญญาล่วงหน้า” ที่ต้องส่งคืนในอนาคตสูงถึง 29,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แปลว่าอะไร แปลว่าบัญชีของฝ่ายกิจการธนาคาร ณ วันนั้น เนื่องจากการพยายามนำดอลลาร์ออกขายค่าเงินบาทนั้น มีฐานะติดลบสุทธิถึง 17,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

โดยสรุป ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2540 ก่อนจะมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ 1 วัน เงินสำรองสุทธิที่มีเหลืออยู่ 2,800 ล้านดอลลาร์นั้น ประกอบด้วยเงินดอลลาร์ในคลังหลวง 19,800 ล้านดอลลาร์ เป็นบวกระหว่างนี้ในบัญชีทุนรักษาระดับ 700 ล้านดอลลาร์ ในขณะที่บัญชีของฝ่ายการธนาคารมีฐานะสุทธิติดลบ 17,700 ล้านดอลลาร์ จะเห็นได้ว่าผู้บริหารของธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่สามารถนำเงินดอลลาร์จากคลังหลวงออกมาขายได้เลย เนื่องจากมีกฎหมายห้ามไว้ หากไม่แล้วเงินในคลังหลวงคงจะถูกนำไปขายแทนการทำสวอปในจำนวนที่สูงมากทีเดียว

ครั้นต่อมาระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา จากต้นกรกฎาคม 40 ถึงปลายมิถุนายน 45 นี้ ประเทศไทยได้ทำมาค้าขายสินค้าและบริการ ก็ได้เงินเข้าประเทศมา เมื่อหักเงินที่ชำระหนี้ต่างประเทศแล้ว ก็สามารถนำเข้าบัญชีของฝ่ายการธนาคาร ทำให้ในวันสิ้นเดือนมิถุนายน 2545 ฝ่ายการธนาคารซึ่งเดิมกลับมีฐานะสุทธิลบ 17,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กลับมีเงินดอลลาร์สูงถึง 8,090 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ส่วนเงินดอลลาร์ในบัญชีฝ่ายออกบัตรหรือคลังหลวงนั้นก็ได้เพิ่มพูนขึ้นจาก 19,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐเมื่อปลายมิถุนายน 2540 ณ ขณะนี้เพิ่มเป็น 27,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐแล้ว เมื่อปลายมิถุนายน 2545 โดย

- ได้มาจากดอกผลของเงินที่มีอยู่เดิม
- ได้มาจากการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเต็มใจให้ เมื่อต้องการพิมพ์ธนบัตรเพิ่มเติมขึ้น
- และจากเงินบริจาคของหลวงตา (โครงการช่วยชาติ โดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน)

ทุนสำรองระหว่างประเทศสุทธิ (โดยประมาณ) หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

	30 มิถุนายน 2540	30 มิถุนายน 2545
บัญชีฝ่ายออกบัตร	19,800	27,400
บัญชีฝ่ายการธนาคาร		
SPOT	11,800	8,090
FORWARD	-29,500	-880
ทุนรักษาระดับ	700	910
รวม	2,800	35,520

เงินบริจาคของหลวงตา แม้ว่าจะเป็นจำนวนที่ไม่มากเมื่อเทียบกับเงินในคลังหลวงที่มีอยู่เดิม แต่มีบทบาทสำคัญที่ป้องกันมิให้มีการนำเงินในคลังหลวงออกไปใช้ จนอาจเกิดอันตรายขึ้นหายนะแก่ประเทศชาติได้ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ

ถ้าใครจำได้ เมื่อกลางปี 2543 ก็มีการกล่าวขานว่าอาจจะมีการชำระหนี้ให้ IMF ก่อนกำหนด ในขณะนั้น เงินในฝ่ายกิจการธนาคารไม่พอ จึงมีความคิดจะนำเงินฝ่ายออกบัตรไปรวมกับฝ่ายกิจการธนาคาร จะได้มีพอที่จะไปชำระหนี้ให้ IMF ก่อนกำหนด ซึ่งถ้าหากปล่อยให้เป็นอย่างนั้นแล้ว เป็นไปได้ว่า เงินสำรองระหว่างประเทศในขณะนั้นจะลดต่ำลงมาก จนทำให้ต่างชาติขาดความเชื่อมั่นได้ และถ้าขาดความเชื่อมั่นแล้วอาจทำให้มีเงินไหลออกมากอีกครั้งหนึ่ง ผมใช้คำว่าอาจจะนะครับ แต่จำนวนที่จะชำระหนี้ก็มีจำนวนสูง ถ้าปล่อยให้เงินในคลังหลวงไปชำระหนี้ให้ IMF ก่อน

กำหนดละก็ ส่วนที่เหลือจะมีน้อยมาก ทำให้ขาดความเชื่อมั่นได้

การที่หลวงตาทำนอกมาขัดขวางการรวมบัญชี ก็เท่ากับว่าเป็นการป้องกันไม่ให้มีการนำเงินจากคลังหลวงไปใช้เพื่อการอื่น นอกจากการสำรองเพื่อผลิตธนบัตร จึงทำให้เงินในคลังหลวงยังคงมีเหลืออยู่เต็มที่ และพอกพูนขึ้นตามจำนวนที่กล่าวถึงข้างต้น คือมีอยู่ถึง 27,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐแล้ว เป็นหลักฐานของความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจของประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นในสายตาของต่างประเทศทั่วโลก ส่วนการชำระหนี้ให้ IMF นั้นเราก็ไม่ได้ละเลย ก็มีการชำระหนี้ให้ IMF ตรงตามเวลา โดยอาศัยเงินที่ค่อย ๆ หาได้จากการขายสินค้าและบริการตามปกติ ไม่มีการชักออกมาจากคลังหลวง เพื่อการนี้แต่ประการใด

ท่านอาจารย์มหาบัวหรือที่เรียกว่าหลวงตามหาบัวนั้น ท่านก็ยังเชิญชวนพี่น้องมอบเงินและมอบทองคำเพิ่มเติม เพื่อสมทบคลังหลวงอีกนั้น ทางธนาคารแห่งประเทศไทยก็ยินดีจะรับอยู่ตลอดเวลาครับ ขอบคุณมากครับ.

ผู้ว่าแบงก์ชาติ

“....ตอนนี้สถานการณ์เราดีมาก คือวิธีที่ฝรั่งเขาดูว่า เมืองไทยมั่นคงหรือไม่ เขาดูสำรองในกระเป๋าของเรามีเท่าไร เทียบกับหนี้ส่วนที่ต้องชำระในปีหน้าเท่าไร แล้วดูว่ามีกี่เท่า ถ้ารวมบัญชี เขา (รัฐบาลชุดก่อน) จะเอาไปชำระไอเอ็มเอฟทั้งก้อน ทุนสำรองจะลดพรูดไปเลย นี่ที่ผมกลัวมาก...”

หลวงตา

“...หัวใจของชาติตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ชาติไทยอยู่ได้เพราะอันนี้ (คลังหลวง) ฉะนั้นอย่าตะะ! หลอกตาคนต่างหากว่า “รวมบัญชี” เมื่อรวมแล้วหมด เพราะฉะนั้นถึงได้เอากันอย่างแรง...”

“.....พลังของธรรมชาติที่ออกมาเท่าไร
เหมือนเราชะล้างสิ่งสกปรกของเรา
ลงไปที่ไหนสงบเงียบ เหมือนน้ำดับไฟ
ออกมาเท่าไร ดับมากเท่านั้น.....”

...การรับบริจาค หลวงตาก็ไม่เคย จับเงิน จับทองเลย จึงไม่ผิด
พระธรรมวินัย เพียงแต่ท่านเป็นหลักใจให้ว่า ท่านรักษาไว้ในความ
บริสุทธิ์ ด้วยศีล ด้วยธรรม ด้วยการประพฤติปฏิบัติของท่าน เพื่อนำ
เงินบริจาคของพี่น้องไปค้าจุนประเทศชาติของเรา

สิ่งที่ท่านทำเป็นกิจของสงฆ์ด้วย คือท่านเห็นบ้านเมืองมีความ
เดือดร้อน ท่านก็ไม่ดูตาย ดังพระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า “มหากาฐณโก
นาถ” คือมีเมตตาไม่มีประมาณต่อสัตว์โลกทั้งหลาย...

ที่ประชุมสงฆ์ที่ อ.โพธาราม จ.ร้อยเอ็ด

21 กันยายน 2545

บทให้สัมภาษณ์ และพระธรรมเทศนา
โดย พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน)

ณ สวนแสงธรรม พุทธมณฑล สาย 3

วันที่ 20 ก.ค. 2545 (บ่าย)

[นายทองก้อน วงศ์สมุทร ประธานสัมพันธ์โครงการช่วยชาติฯ กราบเรียนถามปัญหา ตามที่มีกลุ่มบุคคลบางกลุ่มมีข้อสงสัยเกี่ยวกับ โครงการช่วยชาติฯ ที่นำโดย หลวงตามหาบัวฯ]

ทองก้อน : ขอโอกาสหลวงตาฯ ได้โปรดเมตตาแสดงความจริงขอรับ! คำถามก็จะมีเช่นว่า

- เหตุใด? หลวงตาจึงมีความมุ่งมั่นที่จะรวบรวมทองคำให้ได้ถึง 10 ตัน และเงินดอลลาร์ 10 ล้านเหรียญ เพื่อนำเข้าคลังหลวง เพราะว่าก่อนหน้านี้หลวงตาได้เมตตาว่าจะเอาแค่ 4 ตันขอรับ!

- และก็ยังมีผู้ไม่เข้าใจกล่าวว่า โครงการช่วยชาติฯ ที่หลวงตาเป็นผู้นำเป็นการทำบาบหลังคน และเป็นโครงการที่แสวงหาเงินตราและอำนาจทางการเมืองแต่หลวงตายังคงมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้นำโครงการฯ ต่อไป เหตุใด? หลวงตาไม่หวั่นไหวต่อคำพูดเหล่านี้... ขอรับ!

- และมีผู้กล่าวว่า หลวงตาไม่รอบคอบ ไม่ระมัดระวัง ปลอมให้ศิษยานุศิษย์หลวงตาเอาเงิน และทองคำ ออกจากโครงการช่วยชาติฯ โดยอ้างว่าหลวงตาไม่รู้ไม่เท่าทัน และเมื่อความจริงเป็นเช่นนี้

หลวงตา : ...โฮ้!...(หัวเราะ)

ทองก้อน : สาธุชนทั้งหลาย จะได้เข้าใจ ...ขอรับ!

หลวงตา : สาธุชนทั้งหลาย เขาเข้าใจแล้ว ...ไม่เข้าใจแต่พวกเปรตผีจะให้บอกอย่างนั้นนะ สาธุชนเขาเข้าใจกันทั่วประเทศ พวกไม่ยอมเข้าใจยังมีแต่พวกเปรตนี้แหละ พวกมันไม่ยอมเข้าใจเหอ ออกแล้ว

อย่างนี้ ตอบกันแล้วยัง ออกแล้วยัง เออมันต้องยั้งนั่นซิ...ฮือ... พวกเปรตมันไม่ยอมเข้าใจ ตั้งหน้าตั้งตาจะทำลายชาติ ศาสนา โดยถ่ายเดียวเท่านั้น เข้าใจหรือ

เอ้า ! ถ้าม ได้... จะตอบ วันนี้จะตอบนะ ให้มันคอยหาไปทั้งเขาทั้งเรา เอ้า จริง ๆ นะ หลวงตาไม่เคยสะทกสะท้านกับใครนะ คำพูดพวกเปรตพวกผีมีแต่เรื่องใส่ร้าย ๆ ตลอดเวลา มันไม่ยอมเข้าใจเรา แล้วทำไมจึงว่าเราไม่ยอมเข้าใจอะไร เล่นบ้า ๆ อย่างงั้นจะไปเข้าใจอะไร มันจะเป็นบ้ากันทั้งโลกนะแหละ พวกนี้มันยอมเข้าใจความดีความดีของชาติบ้านเมืองเมื่อไหร่ มีแต่มันจะทำลายชาติ และศาสนาให้จมไปด้วยกัน ด้วยความเข้าใจหาเรื่องนี้มาปั้น หาเรื่องนั้นมาสร้าง มาทำลาย คนทำความดีทั่วประเทศก็ทำ โง่หมดนักหรือคนทั้งประเทศไทยเนี่ย! หลวงตาบวักโง่หรือ เอาความฉลาดมาสอนหลวงตาบวักหน่อยนะ พวกเก่ง ๆ คำพูดออกมาคำไหน มีแต่เรื่องทำลายชาติ ทำลายศาสนา บ้านเมืองเราตลอดนี้มา มันฟังไม่ได้ ถึงไม่ออกตอบ ตอบอะไร ตอบกับหมาบ้า จะไปตอบอะไร เข้าใจแล้วหรือ เนี่ย! มันพูดภาษาบ้าทั้งนั้นนะไม่ใช่ภาษามนุษย์ มันไม่ยอมฟังความจริง อะไรที่โลกเขาพากันทำทั้งประเทศอันนี้มันเสียหายอะไร? ที่เราทำนี่ นั่นมันโง่โง่ตลอดเวลา นั่นคือความเสียหายอย่างร้ายแรง มันทำไมไม่ย้อนกลับไปหาดูตัวเองบ้าง มองหน้าตัวเองบ้างซิ! ถ้าอยู่กับมนุษย์เขา เมืองนี้เป็นเมืองมนุษย์นะไม่ใช่เมืองหมา ทำไมมันไม่ฟังเสียงมนุษย์ ถ้ามันไม่เป็นชะอย่างเดียวนะเท่านั้นนะ เข้าใจ? เอ้า! ถ้าม มา จะถามตรงไหน ถ้าม มาจะตอบ เวลาจะตอบเนี่ย!... ฮือ

ทองก้อน : ครับ... เหตุใดหลวงตาจึงมุงมันที่รวบรวมทองคำให้ได้ถึง 10 ตัน เงินดอลลาร์ 10 ล้านเหรียญ เพื่อนำเข้าคลังหลวง ขอรับ !

หลวงตา : เหนอ!!! มาถามหาสะแตกอะไร? บ้านเมืองเขารู้ทั้งประเทศไทย มันไปนอนตายอยู่ตรงไหน มันถึงไม่รู้ นอกจากมันตั้งหน้ามาทำลายชาติเท่านั้น การขนสิ่งของเข้าสู่ประเทศเป็นความเสียหายอะไร

ประเทศไทย ใคร? ทำให้ล่มจมเวลานี้แหละ เมืองไทยทั้งชาติจะเป็นบ้าน เป็นเมืองจนจะตายด้วยเหี้ย มันเป็นอย่างไง? ขนของเขาค้างหลวง เพื่อช่วย ชาติไทย มันเสียหายที่ตรงไหน ให้อพวกทำลายมันมากน้อยเพียงไร มันไม่เห็นไปกล่าวถึงบ้าง จะมากล่าวอะไรผู้ทำความดี ทำความชั่วมันเคย ทำมาเท่าไรมันก็ทำความชั่วอยู่ตลอดเวลา ทั้งประกาศ โฆษณา ทุกแห่ง ทุกหน ตลอดถึงหนังสือมันมีความจริงที่ไหน? มันมีแต่เรื่อง ไปต้มไปตุ๋นและไปหลอกลวงคนนั้นคนนี้ พวกเปรตเท่านั้น!

เอ้าฟัง! ใครจะฟัง ภาษานี้เป็นภาษาของธรรม ไม่หาเรื่องใส่ ใครละ จะพูดให้ตรงไปตรงมาให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟัง ถ้าเราโง่หนักหนา จลาตแต่พวกเปรตเสียนี้ เข้าใจหรือ เปรตมันไม่ยอมฟังนะพูดอะไรมันก็ไม่ยอมฟัง เราพูดอย่างนี้แล้ว มันก็จะหาเรื่องพลิกทำร้ายโจมตี ตลอดเวลา ละ... พวกนี้ไม่ยอม ไม่ยอมที่จะเข้าใจ ระบบของการบ้านการเมือง การ ศิล การธรรม มันไม่ยอมฟัง! มันสนใจที่จะทำลายชาติอย่างไร? ชาติถึงจะล่มจม แล้วทำยังไงศาสนาถึงจะจม แล้วมันจะได้มาครอง ขั้วหัวชาติไทยและศาสนา ขั้วหัวพระพุทธเจ้าด้วยเท่านั้นเอง เจตนา ของมันเป็นอย่างนั้น! คำพูดของมันพูดออกมา แสดงออกชัดเจนเหล่านี้ จะให้พูดว่ายังไง? ถ้าไม่พูดยั้ง!

ถ้าหากว่ามันจะยอมเข้าใจ เมืองไทยทั้งประเทศที่เขาเข้าใจที่เขาชน สมบัติ เงินทอง ข้าวของ มีจำนวนสักเท่าไรเข้าสู่คลังหลวงๆ สักเท่าไร มันทำไมมันแหวกแนวมาจากไหน มันเกิดมาจากสกุลเปรตตัวไหน มันถึง ทำอย่างนี้ มันไม่ฟังเสียงมนุษย์ เลยนะ พวกนี้ตั้งหน้าตั้งตาทำลาย ไม่ ยอมฟังเสียงใครเลย ให้ฟังนะพี่น้องทั้งหลายให้ฟังให้ดี การนำพี่น้องทั้ง หลายนี้ เป็นบุญกุศลมหาศาลอยู่แล้ว มันทำไมถึงเห็นเป็นที่ชั่วช้า ลามกที่สุด จะทำลายชาติบ้านเมืองไปด้วยในลักษณะเดียวกัน หามาเพื่อ อะไร มันถามหาอะไร? ถ้ามันเก่งก็ไปหามาแข่งบ้างสิ หลวงตาหามา อย่างนี้นะ เมืองไทยทั้งชาติก็พยายามอุตส่าห์หามา มันไม่ได้หามา

สักสตาบศักดิ์สภาท คอยแต่เหยียบย่ำทำลายเท่านั้น พวกเปรตนี้มีแต่อย่างงั้นละ ถ้าคนดีเขาจะไม่พูดอย่างนี้ พูดอะไร คนทั้งประเทศ นับแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ท่านไม่เคยค้านอะไรนี่นา ลงมาสู่สกุลกษัตริย์ ท่านไม่เห็นค้านอะไรนี่นะ ท่านเป็นผู้ปกครองบ้านเมืองผิดถูกประการใดท่านจะต้องพูด พระเป็นพระชาติไทยของท่าน ในชาติของท่าน พระของท่านนี่นะ พวกนี้รู้วดเก่งกว่าชาติไทย นับแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ลงมาได้ยังไง!!

พวกนี้ะพวกเปรต พวกผี กัดนั้นแยกน่อยุ่ไม่เป็นสุขนะ อยู่เฉย ๆ ไม่ได้นะ ฟังคำใดออกมาไม่รู้หมด ๆ ไม่ใช่อดนะ แสบออกมาไม่รู้ทันที ๆ นอกจากไม่เล่นด้วยเฉย ๆ จะไม่เฉยยังไง อีกคนหนึ่งมันบ้าเสียจนไม่รู้จักดีจักผิดจักถูกประการใด จะไปเล่นอะไร นี่เปิดออกมาเพื่อให้คนที่หวังดีทั้งหลายฟังต่างหาก ไม่ได้หวังที่จะให้พวกเปรตนี้ฟังนะ พวกเปรตยังงี้มันก็ไม่ยอมฟัง เข้าใจหรือ เอ้า! มีอะไรว่ามาอีก...เจ้ามีอะไรถามมา อันที่คำตอบเหล่านี้มันเข้ากันได้หรือกับคำถาม...เขาเข้าใจเขียนมาถามเราตอบแล้วก็แล้วนะ!!!

ทองก้อน : ไม่ต้องถามอีกเลย หลวงตาเทศน์ตรงมาก....ขอรับ

หลวงตา : ไม่ตรงได้ยังไง ธรรมต้องเป็นอย่างนั้น พวกเปรตมันไม่ตรงมันถึงได้ว่ากันอยู่เรื่อย มันคอยกัดอยู่เรื่อย มันจะกัดคนทั้งชาติอยู่นะ มันจะกัดศาสนาให้แหลกเหลวไปหมดนะ ของเล่นเมื่อไหร่พวกนี้หมาบ้าใหญ่ที่สุดแล้วพวกนี้ะ มันไปเกลี้ยไปกล่อมอะไร กล่อมใครจะฟังหัวมัน ถ้าไม่ใช่พวกเดียวกัน เขาไม่ฟัง! ดีเขายังให้อภัย เขาไม่เขียดกทะเลหมด หรือไล่เนรเทศออกจากเมืองไทย คนประเภทนี้ไม่มีในเมืองไทย ฟังจะเห็นปรากฏในเวลานี้ละ ที่ชาติไทยทั้งชาติทำความดีความดีต่อชาติของตนแล้วก็มาโจมตี หาวว่าเป็นความชั่วช้าลามกเป็นของไม่ดีไม่ดีไปหมด มันดีไหนเอามาอวด ก็มีแต่เรื่องหมูเรื่องหมาเรื่องยักษ์เรื่องมารที่จะมากัดชาติไทยและศาสนาให้ล่มจมเท่านั้นละ เราจะ

ยกยอมันได้ยังไง ประเภทนี้ละ คนไทยทั้งชาติรู้ด้วยกันทุกคนมันไปเรียนมาจากไหน วิชาหมาอย่างนี้ เรียนมากับหมา หมาในวัดป่าบ้านตาดก็ไม่เห็นตัวไหนที่มันมาสอนพระ หรือมันเก่งตัวไหน

ไอ้ปุกก็ ไอ้หยอง ไอ้หมี มันมาสอนพวกนี้ให้ไปกัด จ้างมันก็ไม่กัด หมา 3 ตัวนี้ไม่กัดพระในวัด มีแต่มันเล่นเท่านั้น กัดก็กัดแต่พวกลูกศิษย์ของหมา แต่หมาตัวไหนไม่รู้ละ ไอ้หยอง ไอ้ปุกก็ ไอ้หมีนี่ไม่กัดไม่เห่าเจ้าของแต่ดีนี่...หมอบเลย มันยอมรับความผิดนะหมา มันไปรังแกเขา เราเอาไม่หวาดหลัง มันหมอบเลย **หวดเท้าไหร่ก็ยิ่งหมอบ** นั่นแสดงว่าหมามันก็รู้**ความผิด** อันนี้มันเลวยิ่งกว่าหมา มันไม่รู้ความผิด บอกไปให้ไอ้หมีสอนเสียบ้าง ไอ้หมีมันรู้จักผิดจักถูก ไอ้หมีมันไม่รู้จักผิดจักถูก คอยจะกัดคนทั้งชาติด้วย กัดทั้งศาสนาให้ล่มจมไปด้วย มันเลวยิ่งกว่าหมา ไอ้หมีดีกว่านี้

ทองก้อน : ขอรับ! เท้าที่หลวงตาตอบไปชัดเจนแล้ว... ขอรับ! ข้อหนึ่งก็คือว่า ในการกล่าวร้ายหลวงตานั่นเขายังได้พูดด้วยว่า หลวงตาไม่รอบคอบ ในการดูแลทองคำและเงินตรา ปลอ่ยให้ลูกศิษย์เป็นเห็บมาคอยแอบกินเลือดเนื้อของหลวงตา คือ ผลประโยชน์จากโครงการช่วยชาตินี้แหละ...ขอรับ!

หลวงตา : เห็บคือเห็บตัวไหน? เอายกตัวอย่างมา เช่น **คุณทองก้อน**นี้ ทำงานช่วยคน ตัดครองคนทั้งประเทศไทย เห็บพวกไหน? ถ้ามิใช่เห็บพวกนี้ พวกเปรตมันมาหากัดนั่นกัดนี้

เออ... สำหรับคุณทองก้อน เราะบุเลย **คุณทองก้อน**ตัดครองรับคนทั้งประเทศไทย เห็นไหมละ แล้วใครที่จะออกมาอย่าง**คุณทองก้อน**นี้เธอ **เฮ้า!** มาเท้าไหร่ เราจะชมเชย พวกเห็บประเภทนั้นไล่มันลงทะเลให้หมด เห็บประเภทนี้เอาเลี้ยงไว้สำหรับชาติไทยของเรา ถ้ามันมาแล้วเอาเห็บตัวนี้จะไล่กัดมัน จะเสกเห็บตัวนี้ให้เป็นหมา ให้มันเป็นยักษ์ขึ้นมา ไล่กัดมันลงทะเล เอาเห็บตัวใหญ่ ๆ ใส่กับหมาพวกนี้พอดีกันเหมาะกันเหลือเกิน ทำไมมันถึงไม่รู้เรื่องเลย ไม่ยอมฟังอะไรเลยนะ พวกนี้

“...การนำพี่น้องทั้งหลาย
เป็นบุญกุศลมหาศาลอยู่แล้ว...”

“...ระยะต้นมอบดอลลาร์ส่วนของคำฝากไว้ที่ รพท.
จนมั่นใจ (มอบ 1 ตันแรก 30 ส.ค. 43)
จึงมอบทั้งทองคำดอลลาร์เคียงคู่กันเป็นระยะ ๆ
เข้าสู่คลังหลวง...”

“...อย่างน้อยมันก็ควรที่จะมาขออุบุญชี (เงินช่วยชาติ)
ไซ้ไหมล่ะ ก่อนที่จะมาโจมตี แต่นี่ไม่เคยเลย...”

ตั้งตาคัดค้าน แหย่นั่นแหย่นี้อยู่ตลอดเวลา เริ่มมาตั้งแต่ชาติบ้านเมืองมานะ เราฟังตลอด ๆ บางครั้งบางครั้งเราก็ได้ตอบโต้กัน ถ้าหากว่าอันไหนมันจริงจัง แล้วก็ขัดกันเลย! จริงจัง! ไม่งั้นไม่ได้ ถึงขนาดนั้นก็มี เราขอขาดขาดไปเลย เพื่อชาติเพื่อศาสนาของเมืองไทยเราเท่านั้นเอง อันนี้มา แหยม ๆ จะมาพูดอะไร หลวงตาฟังไม่ได้ตอบ จะตอบอะไรกับหมา จะตอบหาอะไร! ถ้าตอบกับไอ้หมี มันยังดีกว่าตอบกับหมากับเปรต เราไม่ตอบ มันเสียน้ำลายเรา เอ้า! ว่าไป

ทองก้อน : นอกจากนี้ นับแต่เวลาที่หลวงตาเมตตาออกมาตั้ง โครงการช่วยชาติฯ เวลานี้กว่า 4 ปี หลวงตาไม่เคยตอบโต้บุคคลที่ไม่เคยเข้าใจ หรือใส่ร้ายป้ายสีหลวงตา ต่อโครงการนี้เลย ไม่ทราบ ว่าเหตุใด หลวงตาจึงอดทนอยู่ได้...ขอรับ!

หลวงตา : อ้อ! ก็ทนทน ก็มันหมาบ้าจะไม่ทนได้ยังไง ก็รู้ว่ามันเป็นหมาบ้า จะไปให้มันกัดมันเห่าทำไม! นี่หมาบ้าจะไปยังกับมันทำไม เดียวนี้มันก็เห่าฟอ ๆ อยู่เนี่ย จะตอบอะไรก็รู้ว่ามันเป็นหมาบ้าอยู่แล้ว จะเป็นอะไรก็รู้ว่ามันเป็นเปรตเป็นผี เอาจริงจัง ๆ นะ มันจะเอาชาติไทยให้จมด้วยจะเอาศาสนาให้จมด้วย มีแต่จะหาเรื่องที่จะทำลาย ๆ อย่างเดียว คนหนึ่งทำความดีแทบล้มแทบตาย ทั่วประเทศนี้ดูสิทองคำก็ได้มาตั้ง 5 ตันกว่าแล้วนะ หมาตัวไหนไปหามา ถ้าไม่ใช่หมาเมืองไทยที่มีเจตนารักชาติของตัวเอง เสียสละของตัวเอง ไอ้หมาพวกนี้มันไม่เห็นเอามาสักชิ้นหนึ่ง แล้วมันมาเห่าวอก ๆ หาอะไร นี่เวลาเราพูดอยู่นี้ เราไม่ได้ถือไม้ ถ้าถือไม้จะตีฟาดให้มันแหลกเลย ไม่ได้ตีหัวมันก็ตีอากาศก็เอา เราก็สนใจ เราตีอากาศแทนหัวพวกเปรตนี้

ทองก้อน : การเทศน์เช่นนี้ของหลวงตา ผู้ฟังบอกว่าเป็น การเทศน์ชนิดที่เรียกว่า เอาแต่ดูแต่ด่า เทศน์ขวานผ่าซาก ผู้ที่เข้าใจแบบนี้ถูกต้องหรือเปล่า...ขอรับ!

หลวงตา : อ้อ! มันถูกของพวกอยู่ในถังขยะ พวกหมาอยู่ในถังขยะ ขึ้นมาเห่าวอก ๆ แล้วก็ไปกินถังขยะอันนี้ถูกต้องสำหรับพวกนี้ละเรื่องธรรมชาติมันสนใจคำพูด มีแต่เรื่องสอนให้ดีเหมือนเขาตากไม้ เอ้า! ตากไม้ให้มันตรงไม่ถากรุนแรง ถากพอดิบพอดีสมกับเขาเป็นช่างตากแห้ง ถ้าไม้ตรงไหนมันคดงอ ๆ เช่นไม้เขาจะเอามาทำต้นเสา มันคดงอตรงไหนเขาก็ต้องหักขวานลงไป เขาตากให้ตรงแนวไปเท่านั้นเองนี่ การดูการดำจะเบาที่ดีจะแรงก็ดีก็เหมือนเขาตากไม้ เพื่อเอาต้นเสาให้เป็นประโยชน์เท่านั้นเอง อันนี้สอนคนให้ดี ธรรมชาติของพระพุทธเจ้ามีทั้งดูทั้งเด็ดทั้งเผ็ดทั้งร้อน “นิคฺคณฺหา ปคฺคณฺหารหิ” อ้างว่าในคัมภีร์ก็มีจะว่าไง เราจะดูคำบุคคลที่ควรดูคำ ทุกสิ่งทุกอย่างควรหนักเราจะหนักควรขับไล่เราจะขับไล่ ควรทำเราจะทำ ควรที่ยกยอ ส่งเสริม สรรเสริญเรายกยอ จะว่าไงมีทั้งดูคำว่ากล่าวมีทั้งขับหนีดีส่งจะว่าไง พวกไหนที่เป็นพวกเนื้อร้ายเอาไว้ไม่ได้ตัดออกไปเลย มันจะให้เนื้อดีทั้งหลายมันจะเสียไปเป็นจำนวนมากแล้วพวกนี้มันเป็นเนื้ออะไร เออ! แล้วมันกัดประเทศไทยทั้งประเทศมันเป็นเนื้ออะไร? เออพิจารณาดูซิ... เอ้า! ต่อไป

ทองก้อน : ขอรับ มีเขาอ้างคำพังเพยแต่โบราณว่า “น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาตาย” คือเขาบอกว่าการเทศน์ของหลวงตาจะขัดกับคำพังเพยนี้หรือไม่ เขาบอกว่า คำพูดที่รุนแรงนี้ยังทำให้คิดสู้หรือต่อต้านการพูดที่หวาน ๆ แล้วล่อมให้ยอมทำตามทีพูดนี้ไม่ดีกว่าหรือ...ขอรับ!

หลวงตา : ก็แล้วตัวเก่งแล้วนี่...จะให้ว่ายังไง...จะให้เราว่ายังไงอีกละ น้ำร้อน ถ้าเป็นปลาเป็นอยู่ในนั้นก็อย่าไปโยนใส่น้ำร้อนซิ! ปลาเป็นก็เอาไว้อบนอกสิ! ปลาตายก็เอาใส่น้ำร้อนต้มยำกินกันดีกว่า มาถามหาอะไร? มันไม่เคยกินปลาตั้งแต่วันเกิดมามันยังไม่รู้กระทั่งปลาเป็นปลาตาย น้ำร้อนน้ำเย็นอะไรเธอ พวกนี้มันโง่ หรือ มันฉลาดเก่งเกินโลกเกินสงสารไปวะ เขากินปลากันทั้งบ้านทั้งเมืองมันไม่เคยกินปลา

เหรอเนี้ย หรือโคตรพ่อโคตรแม่มันก็ไม่เคยกินปลาหรือ! มันถึงมาถามอย่างนี้ แสดงว่าโงะมัต! หรือ ฉลาดชะมัต! ก็แล้วแต่จะพิจารณาเอาเนาะ นี่ฟัง พูดคำไหนก็เป็นคำอย่างนี้ โบราณไหน ว่ามาซิ! โบราณไหนจะเก่งกว่า ศาสตราจารย์เอก นิคคุณเห นิคคุณหารห้ ว่าไง ศาสตราจารย์เอกแสดงเอาไว้มี ทั้งการดูคำวักกล่าวข่มขู่ถึงขนาดขับไล่ มีทั้งประคอง ชมเชย สรรเสริญ ผู้ ที่ดี นี่คำสอนของพระพุทธเจ้า เขาออกใน สยามรัฐเห็นไหม? นิคคุณเห นิคคุณหารห้ ปุคคุณเห ปุคคุณหารห้ เห็นไหม ก็มีอยู่นั้น เห็นอ่านอยู่นี้ เนะเต็มบ้านเต็มเมือง มันออกมาอวดดี มาจากไหนฟังไม่ได้เนะพวกนี้เนะ มี แต่หาเรื่องทำลาย เพียงพูด ก็หาว่าเราดุด่า เวลามันเผาบ้านเผาเมือง อย่างนี้มันเสียหายยิ่งกว่าหหลวงตาดุด่าเป็นไหน ๆ มันโฆษณาว่าการโจมตี มันโค่นคนไทยทั้งชาติให้จมโค่นศาสนาให้จมลงไป มันรุนแรงหรือไม่ รุนแรง เราแนะนำยังสั่งสอนคนเพื่อดีบเพื่อดี มีหนักมีเบาตามเหตุการณ์ ที่มันควรจะหนักก็หนัก หนักเพื่อดี ควรจะเบาก็เบา เบาเพื่อดี ถ้าดีแล้ว ก็ไม่สอนกัน

อย่างพระพุทธเจ้า และสาวกพระพุทธเจ้าไม่ต้องสอนสาวกในเรื่อง ผิดพลาดประการใด แต่การเตือนมีบ้างเป็นธรรมดาที่ไม่เข้าใจก็เตือน เช่น พระมหากัปปิน ท่านก็เป็นพระอรหันต์แล้ว “โธ๊ยะเป็นพระอรหันต์อยู่ที่ไหน ก็สบาย ๆ จำเป็นอะไรจะต้องประชุมสงฆ์ เข้าปาฏิโมกข์ ” พระองค์ก็ ว่า “ อย่าพูดอย่างนั้น กัปปิน เราอยู่กับหมู่กับพวกจำเป็นต้องพร้อม เปรียง สามัคคีกันเป็นความถูกต้องแล้ว ” พระมหากัปปินไม่ละเลย ปฏิบัติตามปึงทันทึเลย นั้นเห็นไหม? ท่านพูดท่านสอนไว้อย่างงั้นเนะ

อันนี้มันฟังใครเมื่อไหร่ละเนี้ย อะไรมันมีแต่เอก แต่โท มาหลอก หลวงโลกต้มตุ๋นตลอดเวลา ไปที่ไหนมีแต่พวกนี้เนะ เวลานี้มันโฆษณาเต็ม บ้านเต็มเมือง อู๊ยะ...น่าทุเรศ เราชี้เกียจพูด พูดกับเปรตไม่อยากพูดนาน เนะ มันไม่ยอมฟังเสียงมนุษย์ นี่พอพูดอย่างนี้แล้ว มันก็หาเรื่องมาอีก เนะ เราก็ยิ่งรำคาญไม่อยากเล่นด้วยแล้ว มันก็หาว่าทำไมไม่ได้ตอบเขา

แพะ มันก็ไปอย่างนั้นอีก มึงไม่มาทั้งโคตรมึงกูไม่ยากตอบ กูชี้เกียจจะว่ายงั้น! เราก็อ้างเกียจพูดเสีย เอ้า! เอาละ ไป!

ทองก้อน : หมดพอดีแล้ว ขอรับ!

หลวงตา : มีเท่านี้หรือ? อ้อ! มันกำลังคันพินอยู่นี่นะ

ทองก้อน : ก็อยากจะให้เข้าใจกัน

หลวงตา : แล้วที่นี้เข้าใจเรื่องหรือยัง ยังมีแง่ตรงไหน ที่ไม่เข้าใจกันอีก?

ทองก้อน : ไม่มีแล้ว.....ขอรับ

หลวงตา : ไม่มีแล้วหรือ?

ทองก้อน : ไม่มี ...ขอรับ! เพื่อจะได้เป็นประโยชน์สำหรับผู้มีปัญญาจะได้มีโอกาสทำความเข้าใจ ขอรับ!

หลวงตา : ก็มันแล้ว เดินมานี้เราเดินด้วยอรรถด้วยธรรมทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเวลาเราได้พูดคำไหนออกให้ออกเลย ฟังซิ ถ้าใครเห็นว่าผิดพลาดประการใด เอ้า! ให้ค้านมา นั้นนะ ฟังซิ เรารับรองในคำพูดของเรา ใ้มันรับรองที่ไหน หากัดนั้นแคะนี้หาเหยียบนั้นทำลายนี้ ออกจากนี้ หลบไปนั้น มันไม่ยอมรับความจริงกัน นี่จะฟังก็ฟังซิ ตั้งแต่ที่ว่าพี่น้องชาวไทยเอาเงินมาบริจาคมันโง่...มาตีมาแล้วเนี่ย เราฟังชัด ๆ เนี่ย มีอยู่ทุกแห่งแหละ มันประกาศออกมานั้นลบล้างได้ยังไง! ที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคสมบัติเงินทอง ตั้งแต่ ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด มาเนี่ยทั้งหลายผ่านหลวงตาบ้าง เอาเข้าพุงหมด นั้นเห็นไหม? นี่แหละที่เราชัด ๆ ว่าภาษาพระมันเป็นยังไงพูดอย่างนี้ ภาษาพระจะไม่พูดอย่างนี้ จะต้องพูดเป็นศีลเป็นธรรม มีความสัตย์ ความจริง มีการยอมรับตลอดไป ทั้งฝ่ายผิดก็มีเหตุมีผล ทั้งฝ่ายถูกก็มีเหตุผลตามจริง ที่จะต้องยอมรับกัน อันนี้มันไม่ได้มีอะไรเลยจะยอมรับ ก็ฟังซิ! ที่เรารู้ชัดก็เพราะยังงี้

สมบัติทั้งหลายที่ท่านทั้งหลายนำมาบริจาค เราบอกว่า 1 บาท เราไม่เคยติด ดูซิ! เราบริสุทธิ์ขนาดไหน เพราะเราทำต่อโลกด้วยความเมตตาแล้ว ๆ เราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่มีอะไรติดหัวใจที่พอจะ

อยากได้แบ่งสันปันส่วนจากพี่น้องทั้งหลาย เราทำด้วยความบริสุทธิ์มาตลอด
ทีนี้เวลามันมา โจมตีแบบหลบหลับตาสะเปะสะปะ มาบอกว่าหลวงตาไม่ได้เอาเงินเข้าคลังหลวงหมด ก็เราเป็นผู้จัดผู้แจกอย่างนี้
เราบริสุทธิ์ 100% ที่มาโจมตีเราเป็นความเลวทรามต่ำช้า 100% เราก็
อ่านพระ นี่! พวกเปรตเนียในนามว่าเป็นพระ หัวโล้น ๆ ผ้าเหลือง
ห่อหัวมันนะ มันมาโจมตีเรา เราอ่านเรื่องของเราชัด กับอ่านของมัน
ที่มาเรื่องกับเรา นี่มันสวนทางกัน 100% เรียกว่า ผิด 100% เลย อย่าง
น้อยมันก็ควรที่จะมาขออภัยใช้ไหมละ เราจับเราจ่ายอย่างไร? ได้
เงินมายังไง? ต่อยังไง? มันถึงจะมาโจมตีเรา เมื่อมันเห็นจุดบกพร่อง
ตรงไหน อันนี้มาถามมันก็ไม่ถาม มันโจมตีเอาเลย มันเก่งขนาดไหน
เรื่องเปรตเรื่องผีของมัน มันมีแต่ที่จะทำลายอย่างเดียวเท่านั้น นี่เราจับได้
ชัดภาษาพระไม่เป็นอย่างนี้ หมดสภาพของพระ เราว่าอย่างนี้เลย พระ
จะไม่พูดอย่างนี้ นี่มันพูดออกมาจากอะไร เลวยิ่งกว่าประชาชนที่เขาไม่ได้
บวชเสียอีก พระประเภทนี้นะ เอ้า! เท่านั้นละ...พอ!

ถ้า เป็นพระ ก็หัวโล้น ๆ ผ้าเหลืองคลุมหัวไว้เท่านั้นละ เหล่า
นั้นเป็นเปรตไปหมดเลย เอ้าพอ! อย่างนี้ลักษณะโมโห มีโมโหไอ้พวก
นี้ น้าโมโห! วันนี้อโมโหมากยิ่งกว่าเขาว่า ด้วยซ้ำวันนี้นะ โมโหมาก
แล้วเป็นยังไง ผู้ฟังไม่แปลกไปเลยเหอวันนี้นะ เห้อ! ยังงั้นแล้ว เราไม่พูด!
มันออกมามันฟังไม่ได้จะพูดง่าย ๆ คือมันออกมาแล้วมีแต่เรื่องทำลาย ๆ
ไม่มีอันดีแสดงออกมาเลย เราชี้เกียจ คนเรามันดีตลอด ไม่เห็นมี
อะไรไปเล่นกับมัน เฮ้ย! วันนี้ตอบเรียกว่า หมดแล้วนะที่ถามมาแล้ว
ทั้งหลาย...

เออ! เอ้าฟังต่อไปเลยนะ จะออกช่องไหน ออก ถ้าหลวงตามหาบัว
ได้ออกแล้ว ให้ออกช่องไหนออก

ทองก้อน : ออกทั้งวิทยุ - โทรทัศน์ ขอรับ

หลวงตา : นั่นแหละให้ออกช่องไหนก็ออกไปเหอะ (หลวงตา
หัวเราะขบขัน) ขบขันดีนะ

พิพิธภัณฑ์หลวงปู่่มั่น ฐิริทัตโต ที่ จ.สกลนคร

ศาลาที่พักอาพาธ
ท่านพระอาจารย์มั่น ฐิริทัตโต
พ.ศ. 2492

งานถวายเพลงศพท่านพระอาจารย์มั่น ณ
วัดป่าสุทธาวาส จ.สกลนคร
วันอังคารที่ 31 ม.ค. พ.ศ.2493

“...พูดแบบนี้นี้ว่าได้เลยว่า หลวงปู่่มั่นสมชื่อสมนามว่า
เป็นจอมปราชญ์ ในสมัยปัจจุบัน
พูดอะไรไม่มีเคลื่อนคลาด ตรงแนว ต่อหลักธรรมหลักวินัย...”

(เทศน์ 5 มิ.ย. 45)

หลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท พระชาวจันทบุรี ลูกศิษย์หลวงปู่มั่น เป็นผู้ดำริสร้าง ฐิริทัตตเจดีย์ จ.ปทุมธานี ซึ่งบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และทันตธาตุ (ฟันกราม) ของหลวงปู่มั่น ฐิริทัตโต (พิธีเปิดและรับผ้าป่าช่วยชาติ 21 ก.ค. 45 ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จ- พระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธาน)

วันนี้ก็ไปวัดฐิริทัตตฯ ไปดูในห้อง ในอะไร เจดีย์ พอออกจากนั้น ก็ไปดูที่ศาลา เสร็จแล้วก็เข้าไปหา อาจารย์เจี๊ยะ ค่อยกับท่าน ๆ ก็พูด โอ๊ะ ๆ เอ๊ะ ๆ ไปอย่างนั้นแหละ แต่ โอ๊ะ! เอ๊ะ นี่ท่านไม่เป็นพิษนะ คำพูดของท่าน โอ๊ะเอ๊ะไม่เป็นพิษยิ่งกว่าพวกหมาขี้เรื้อนนี่เป็นพิษมาก (หลวงตาหัวเราะ) เราไป พวกอุดร พวกกุ่ม เขาก็มาถึงพอดี สักเดี๋ยวก็น่าท่านกลับ ไปดูเฉย ๆ ไม่มีอะไร

ทองก้อน : แล้วหนังสือประวัติหลวงปู่เจี๊ยะ ที่จะแจกงานพรุ่งนี้ เกล่าย ได้อ่านดูแล้ว รู้สึกซาบซึ้งมาก ตอนที่หลวงปู่ได้เล่าถึงตอนที่ หลวงปู่เจี๊ยะอยู่กับหลวงปู่มั่นนะขอรับ ท่านว่าปู่มั่นเป็น “จอมปราชญ์” เกล่าย อ่านแล้วซาบซึ้งมาก ได้ฟังจากที่หลวงตาเทศน์ แล้วไปอ่านซ้ำ กับ ที่หลวงปู่เจี๊ยะท่านเล่า

หลวงตา : หลวงตาเคยได้พูดถึงหลวงปู่เจี๊ยะเหรอ

ทองก้อน : ประวัติหลวงปู่เจี๊ยะกับหลวงปู่มั่นนะขอรับ หนังสือเล่มนี้ เขาไปรวบรวมบันทึกจากปากคำของหลวงปู่เจี๊ยะเองเลย เป็นหนังสือที่ดีมาก ขอรับ!

หลวงตา : โอ้! อาจารย์เจี๊ยะ บรรดาลูกศิษย์ ที่เรารู้มาตั้งแต่เราผ่านมาตั้งแต่ท่านมรณภาพไปแล้ว ไม่มีใครจะสนิทสนมกับท่านนอกจากอาจารย์เจี๊ยะ ถ้าพูดภาษาโลกแล้ว เรียกว่า ท่านรักมาก ว่างั้น แต่ภาษาธรรมเรียกว่า ท่านเมตตามาก ไว้วางใจมาก เรื่องการทำกริยาทำทางภายนอกนี้ บังเบ้ง ๆ นะ เราถึงบอกว่า ผ้าชีริ้วห่อทอง นะเราบอกนะ กริยาอะไรภายนอกก็บังเบ้ง ๆ อย่างนั้นละ บทเวลาให้ธรรมภายใน ใครจะละเอียดเท่ากับอาจารย์เจี๊ยะ โอ้ย! ละเอียดมาก จริง ๆ นะเรายังยอม บริหารของหลวงปู่มั่น ใครไปแตะไม่ได้นะ โวกเวกขึ้นเลย คือท่านทำไว้อย่างละเอียดลออ อะไรผ่านนิดไม่ได้นะ อย่างนั้นความละเอียดนี้ ใครจะเกินอาจารย์เจี๊ยะ แต่ก่อนท่านเคยทำทอง เพราะงั้นนิสัยเคยทำทอง จึงละเอียดสังเกตทุกอย่าง พ่อแม่ครูอาจารย์ เมตตามากจริง ๆ เท่าที่เราดูตลอดเวลา ส่วนมากท่านไม่เคยเรียก เจี๊ยะเหรอ เรียก “เฒ่าซาเป้” เรียกว่า สนิทสนมมาก ตายใจทุกอย่าง ยิ่งความละเอียดลออ มอบไว้หมดไม่ว่าทำอะไรละเอียดหมด นี่เจดีย์ (ที่วัดภูริทัตตข ปทุมธานี) หากท่านยังสุขภาพดี ยิ่งจะละเอียดมากกว่านี้ ถึงขนาดนั้นก็ตามลวดลายของท่านที่บรรดาลูกศิษย์ได้ฟังต้องระมัดระวังต้องทำตัวอย่างท่านว่านะ ท่านเป็นคนตรงไปตรงมา ยอมรับเลย

ที่ยอมรับเอาให้เห็นประจักษ์เลยนะ เราก็ใส่เปรียงเลยนะ เมื่อปี 2504 ท่านจำพรรษาที่วัดป่าบ้านตาด ท่านมาเห็นกุฏิเรา ปี 2504 กำลังจะเริ่มปลูกกุฏิหลังอยู่ปัจจุบันนี้ กำลังเอาดินเอาอะไรมาเท เรียบร้อยแล้วเกลี่ยนั่นเกลี่ยนี่นะ ท่านก็มาดูแล้วท่านก็ไป ถึงกุฏิท่านก็ทำอะไร เขาเรียกประพาย หรืออะไรที่ผูกไปผูกมา ทำไม่เป็นแผ่น มีคันเข้าไปสำหรับกวาด

ดินนะ พอไปถึงก็ประมาณสัก 5 โมงเย็น เรียกว่า คำผิดปกติ แล้วว่างั้น
เถอะนะ ต่างองค์ ต่างก็ทำความเพียร อยู่ ๆ เสียงก็ดัง เบรียง ๆ ที่กุฏิ
อาจารย์เจื้อยะ เอ๊ะ? ใครทำอะไรกัน มันไม่เคยมีในวัดนี้ว่างั้น พอถึงเวลา
แล้วจะเจียบ ต่างองค์ต่างก็ทำความเพียรเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาอยู่แล้ว
นี่ท่านออกไปจากนี้ไม่นาน ท่านออกไปทำอะไรของท่านเสียงดังเบรียงเราก็ก
เดินจงกรมอยู่ แล้วก็เดินไปเลย ไปก็เข้าไปหาที่กุฏิ เราเข้าไป ท่านกำลัง
ทำไอนั้นอยู่ “ท่านอาจารย์เจื้อยะ ทำอะไร?” เราก็ออย่างงั้นนะ “ทำอันนี้
สำหรับไปกวาดกุฏิ” (หลวงปู่เจื้อยะตอบ) “ท่านอาจารย์ว่าท่านอาจารย์
มันนะ ผมไม่อยากพูดมากนะ” ว่างั้นนะ คึกคักเลยทางนี้ก็ดี “ผมไม่
อยากพูดมากท่านได้ไปอยู่กับหลวงปู่มันมาก็ยังมีการแนะนำสั่งสอน
กันบ้าง อันนี้ท่านเคยอยู่ก่อนผมมาแล้ว หลวงปู่ท่านสอนให้ทำอย่าง
นี้หรือ?” เราก็กเดินกลับ

ทีนี้พอตอนเช้ามาท่านมาถึงก่อนแล้ว ท่านเตรียมจะกราบจะ
ไหว้ยอมโทษ พอเราไปกราบพระแล้ว ท่านก็ปั๊บปั๊บบ้างข้าง ๆ มาจับขา
เราดึงออก ดึงไปทำไมละ ขามันสำหรับเหยียบชี้เหยียบตดนะ กราบฝ่า
เท้าเรา เข้าใจไหมละ น้ำตาซึมนะ โอ้ย...ผมขอกราบสักหน่อย ขอกราบ
ให้ถึงใจสักหน่อยเถอะ ผมผิด นั้นเห็นไหม พอจะพูดเรื่องพระอาจารย์
มัน ผมหมอบเลย ฮือก็ท่านอาจารย์ก็พูดแบบเดียวกัน ก็จะทำให้ผมว่ายังง
ผมก็ลงทันที กราบน้ำตาร่วง นั้นเห็นไหม ลากขาเราไปกราบ ๆ เหยียบชี้
เหยียบให้มันเหยียบหัวบ้าง คนโง่ ว่างั้นท่านว่า ท่านยอมรับความจริง ใช้
ไหมละ เราก็ก้มท่านมาทำอย่างงั้น เราก็ก้ม เอออย่างนี้เป็นผู้มุ่งหาธรรม
ยอมรับความจริง เพราะเราสอนตามความจริงใช่ไหม ท่านยอมรับอย่าง
เต็มเม็ดเต็มหน่วย มีหน้าข้าตอนเช้ามายังลากขาเราไป แล้วเหยียบหัวท่านอีก
เราไม่ลืม เวลาท่านได้พูด ท่านก็พูดตรงไปตรงมา บรรดาครูบาอาจารย์ที่
นั่งอยู่บนหัวผมก็มีอยู่ 2 องค์ คือ ท่านอาจารย์มันหนึ่ง กับท่าน
อาจารย์หนึ่ง (หลวงตา) นอกนั้นผมไม่สนใจกับใคร ท่านกลัวหลวงตา

จริง ๆ นะ เพราะการปฏิบัติท่านเคยอยู่กับหลวงปู่มาแล้ว ไอ้เราก็เคย
อยู่มา การปฏิบัติเรารู้ เรื่องการปฏิบัติของพ่อแม่ ครูอาจารย์เป็นยังไง
เรารู้เวลาท่านทำอย่างนั้นเราก็ใส่เปรี้ยงเลย ท่านก็ทิ้งป๊วปะเลย เราก็เดินหนี
พอถึงตอนเช้า ก็ตามมาบอกเราแนะ อย่างนั้นเรียกว่าเป็นผู้มีความสัตย์
ความจริง

ทีนี้ทางด้านจิตใจ เคยชักเคยซ่อม กันมาพอแล้วนี่นา! คุณธรรม
ด้านจิตตภาวนาก็พูดกันแล้ว ก็พูดกันสมัยโน้นคุยกัน หลังจากนั้นท่านมา
อยู่วัดป่าบ้านตาดได้สนุ่กคุยกันสองต่อสอง เรื่องอรรถเรื่องธรรม การจิตต-
ภาวนา นั้นเราจึงพอรู้ดีกว่า นี่ ผ้าขี้ริ้วห่อทอง คือความดีงามของท่าน
อยู่ในใจ เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เราพูดตรงไปตรงมา เมื่อได้ทดสอบ
กันจริง ๆ จัง ๆ แล้วเปิดเลย ไม่ผิดว่าจัน ถ้ายังไม่แน่ใจ จะไม่พูด

คิดดูอย่างหลวงปู่แหวน ท่านก็ใหญ่ขนาดนั้น เราก็เป็นหลาน ๆ
เหลน ๆ ท่าน ยังเตรียมใส่ท่านเลย เห็นไหมล่ะ ท่านก็ยังเตรียมใส่เรา
เหมือนกัน เฮ้อ เพราะได้ยินมหาบัวนี่ ชื่อเสียงโด่งดังมากเลยอยากดูจุด
สำคัญว่า จันนะ พอทางนี้เข้าไปใส่ท่านก่อนนะซี ดังที่เคยพูดนะ พอใส่
เปรี้ยงท่านก็ผิงออกมาเลย จุดแรก คือ ปัญหาที่ ถ้าไม่รู้ถามไม่ได้ แล้ว
ไม่รู้ก็ตอบไม่ได้ นี่เป็นปัญหาภายในจากการปฏิบัติ รู้เห็นขึ้นมาจาก
ตัวเองเท่านั้น อันนี้ ออกกรรมภาคปฏิบัติ พอเราบ๊อบออกไป ท่านก็
เปรี้ยง! ออกไป 10 นาที เร่งปิ้ง ๆ หายสงสัยหมดแล้ว พอท่านหยุดเรา
ก็ใส่อันที่สำคัญ ใส่ปั๊บ!! ท่านก็ฟุ้งใหญ่เลย ฟาดคราวนี้ถึง 45 นาที เหมือน
กับท่านไม่หายใจนะ เปรี้ยง ๆ ๆ ๆ ถึง 45 นาที เราดูนาฬิกา เราหาย
สงสัยแล้วละ ทีนี้ท่านหยั่งว่าเหมือนน้ำถึงใหญ่ที่บรรจุน้ำสะอาดสุดยอด แล้ว
น้ำนี้ไม่ควรแก่การชะล้างสิ่งใด ต้องชะล้างสิ่งที่ควรแก่กันเท่านั้น แล้วท่าน
ก็ปิดไว้นาน ไม่ว่าประชาชนเข้าไป ก็มีแต่บทธ สะเปะสะปะ ถึงขยะ ๆ ไม่
สมควรที่จะนำธรรมอันนี้มาชะล้าง ไซ้ไหม ท่านก็หุหนวกตาบอด ไป
อย่างนั้นแหละ ใครไปแล้วก็กราบถึง ไม่มีใครที่จะแยบเข้าหาธรรมะจาก

“...พระผู้มุงธรรม มุงวินัยด้วยกันแล้ว
ไปที่ไหนสนิทกันหมด ...ไม่ได้เหมือนโลกนะ...”

“...ไม่มีนิยมนิกายนั้นนิกายนี้ ขอให้ปฏิบัติดี เข้ากันได้สนิทกันที่เลย...”

หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ วัดดอยแม่ปั๋ง จ.เชียงใหม่

ความรู้ของตัวเอง เข้าสู่ความรู้
ของท่านรับกันเป็นยังงี้ ไม่มี
ท่านก็เก็บของท่านไว้อย่างนั้นละ

ที่นี้เราพูดตรง ๆ ไว้อย่างนี้ เพราะเราเตรียมพร้อมแล้ว นี่ไปครั้งที่ 1 ก็ไม่ได้เรื่องไปครั้งที่ 2 พอเราไปก็มีคนรุมเลยนะ คนรุมแล้วเราจะทำยังไง?

ก็พาเขาเข้ากราบ เพราะเราไปก็ไปกราบทุกที ที่นี้พอครั้งที่ 2 ไม่ได้เรื่องเอ๊ะ! ทำยังไง เราตั้งหน้าตั้งตาถามปัญหาท่านให้หายสงสัยเสียที่คราวที่ 3 นี่เตรียมพร้อมมาแล้ว พอเราไป รอคอยอยู่ไม่ทราบก็คันเต็มอยู่อย่างนั้น เข้าหาท่านไม่ได้นะ อีตาผีบ้ามันไปไหนล่ะไอ้หนูนะ พอเราไปมันก็รุมมาหมดเลย มามา! ก็เอาอย่างนี้นะ เราพูด เนี่ย ให้อาจารย์ชะก่อนมันก็ยังหนุ่มว้างนั้น “ให้อาจารย์ไปหาท่านชะก่อนมีอะไรพูดกันเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วออกมา แล้วอาจารย์จะให้สัญญาณแล้วจะได้กราบท่านทั้งหมดนั้นละ” เรว่าอย่างนั้นนะ เขาพอใจ เข้าใจแล้ว ๆ ก็แตกฮือกลับหมดเลย

เราก็บ๊ีบเข้าเลย นี่จะได้โอกาสกันใหญ่ กุฎีหลังนั้นก็มียะ 3 องค์หนึ่ง-พระอุปัฏฐาก สอง - องค์ท่าน สาม - กับเรา เวลาซัดกันนี้ โอ้ย! เหมือนกุฎีจะระเบิดเลย เสียงลั่นเลยทีเดียว ถึงใจ นี่ละหน้าท่านที่สะอาดเต็มเหนี่ยวไม่เคยได้เปิดชะล้างสิ่งใด เพราะมันไม่ควรกับน้ำประเพณีนั้น วันนั้นพระชี้อเข้าไปใส่บ๊ีบก็ไขก๊อกออกเลยทันที พอไขก๊อกออกแล้วก็เปิดถังเลย ประโยคแรกไขก๊อกใหญ่เสียก่อน ประโยคที่ 2 เปิดถังเลย ท่านก็จะเทเลยที่เดียวเปรี้ยงๆ พอพูดจบลงแล้วนะ อู๊ย! ตัวแดงหมดเลยนะ นี่! ดูเอาซิ นี่ละพลังของธรรมล้วนๆ เลยนะ ไม่มีกิเลสไม่มีอะไรเข้าแฝงเลยนะ นี่เรียกว่า ธรรมล้วนๆ ที่ท่านเก็บไว้ตั้งแต่นาน

เท่าไร ไม่มีใครรู้ละ วันนั้นไปเปิดไขก็ออกอย่างเต็มเหนี่ยว ท่านก็
ฟุ้ง ๆ ๆ มาที่ตัวแดงหมดเลย นี่ละเพิ่งจะเปิดวันนั้น พุดง่าย ๆ ธรรมะ
ประเภทนี้เพิ่งได้ออกวันนั้น นอกนั้นท่านจะเปิดให้ใครฟัง ใครจะไปยับยั้งไป
เปิดถึงนั้นได้วะ! ก็เรามันมุงอยู่แล้วนี่ไปก็ใส่เปรียงเลยให้มันเห็นกันว่า
เมื่อลงมาแล้วนะ ลงจิตลงถึงขนาดนั้นแล้วนะ เรียกว่า พันสมมุติ ด้วย
ประการทั้งปวงแล้วนั้น ใครจะฟ้องจะโจทก์ท่านว่าท่านเป็น สังฆา
ปาราชิก ด้วยอะไร เราไม่ฟังเลยนะ คืออันนี้เป็นเรื่องของสมมุติทั้งหมด
จะพูดว่าเป็นเรื่อง ถึงขยะ ก็ว่าได้ ไขใหม่ อันนั้นเรื่องวิมุตติหลุดพ้นจาก
สมมุติทั้งหมดแล้ว เมื่อมีใครไปฟ้องร้องท่าน ผู้ที่เราสนใจด้วยเหตุนี้แล้วนะ
เราจะไม่ฟังเลยนะ เคยเลย ก็มีแต่ไอ้พวกเปรตเท่านั้นจะไปหาพูดสุมสุมหัว
ท่านเป็นอะไรมันไม่ดู นั้นเป็นยังงั้นละ ถ้าลงเราเป็นยังงั้นนะ เราไม่เหมือนใคร
ถ้าไม่ลง ๆ สงสัยแ่งไหนเอาไว้แ่งนั้นก่อน จนกระทั่งเข้าถึงกัน ขณะที่ลง
แ่งไหน ขึ้นใด ภูมิใด ก็จะลงเป็นลำดับลำดับ ถ้าถึงขนาดที่จะลง หมดขีด
เลยก็ลงเต็มที่

อย่างหลวงปู่แหวนนี้เรียกว่า สูดยอดเลย อย่างหลวงปู่ขาว
อย่างงั้นละ สูดยอด ๆ ไม่มีอะไรสงสัยกันเลย ที่นี้ท่านเหล่านี้ละท่านผู้
บริสุทธือย่างนี้แล้ว จะถูกเขาฟ้องร้อง อะไรว่าเป็น สังฆา ปาราชิก
เราไม่ฟังเลยนะ คือยกประโยชน์ให้ท่านเต็มเหนี่ยวเลย สมกับเรามุง
หาเหตุหาผล ว่างั้นนะ ท่านพูดจี้ หมดสงสัย แดนสมมุติไม่มีในจิตดวงนั้น
ไม่มี นี่เป็นธรรมชาติที่บริสุทธืล้วน ๆ แล้ว เต็มอนันต์นั้น เพราะงั้นถึงไม่ฟัง
เรื่องเหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมด เรื่องใดก็ตามเป็นสมมุติทั้งหมด อันนั้นเป็น
วิมุตติเข้ากันไม่ได้ อันนั้นเป็นสมมุติ อันนี้เป็นวิมุตติ หลุดพ้นแล้วจาก
สมมุติที่เป็นแดน ก่อเรื่องก่อราว ติดอยู่กับเรื่องสมมุติ

วันนั้นที่พูด ไห้! เอากันใหญ่เลย โอ้ย ท่านรื่นเริงมากนะวันนั้น
รู้สึกท่านรื่นเริงเอาจริง ๆ นะ ตัวนี้แดงหมดเลยนะ เปรี้ยง ๆ ๆ ๆ ออก
มาด้วยพลังธรรม เหมือนกับจะไม่หายใจนะ อู้ย! เวลาธรรมะท่านออก

นะ หายใจแทบไม่ทัน ทั้งๆ ที่คำพูด ก็ไม่ได้รับแรงเหมือนกริยาของเรา เรา
นี่เป็นนิสัยพูดเร็วกริยาเร็ว ท่านไม่เร็วแต่ว่าเพราะอำนาจของธรรมตัน อู๊ย!
ท่านพูดจนจะฟังไม่ทัน คือมันพุ่งๆ อันนี้จะดันออก เข้าใจไหม? พุ่งๆ uly
เลย นี่ละ พลังของธรรมมันเหมือนกับพลังของกิเลส พลังของกิเลสมัน
ดันออกมา นี่ โมโหโทโส ตัวดำตาแดงเหมือนกันด้วย แล้วก็ป็นฟืน
เป็นไฟเผาโลกให้พินาศด้วย อันนี้พลังกิเลสนะ พลังธรรมนี้ออกมา
เท่าไร เหมือนเราชะล้างสิ่งสกปรกของเรา ลงไปที่ไหน สงบเงียบ
เหมือนน้ำดับไฟ ออกมากเท่าไร ดับมากเท่านั้น นั่นมันผิดกันนะ นี่ละ
ถึงว่าพลังของธรรมพลังของกิเลส พลังทั้งสอง เวลากิเลสมีกำลัง กิเลสก็
เป็นเจ้าของ มันก็นำอันนี้ไปใช้ทำลายโลกให้ฉิบหายก็ได้ เมื่อกิเลสหมดไป
แล้ว ธรรมเข้าเป็นเจ้าของแทนที่ แต่ธรรมไม่ยึดถือนะชิ กิเลสมันยึดถือ
ธรรมไม่ยึดถือ ท่านเอาเป็นเครื่องมือใช้เฉยๆ เวลาออกก็เต็มเหนี่ยว
เหมือนกันนะ ออกสุดกำลังเหมือนกัน วันนั้นจนกระทั่งหายใจแทบไม่ทัน
ตัวแดงหมดเลย เราก็รีนเริงกับท่าน ท่านก็รีนเริงกับเรา โอ้! มันมีพระชั๊ต
องค์หนึ่งมาแหย่ ถึงของเรา ว้างนั้นนะ รีนเริงเอาจริงๆ วันนั้น อย่างจ้แล้ว
ธรรมภายในใจ ลงได้เป็นในใจแล้วใจไม่ได้มีอะไร แล้วหมด แดนสมมุติไม่มี
มีแต่ธรรมล้วนๆ ในใจ ใจกับธรรมเป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกันแล้วพุ่งเลย เรื่องสมมุติ
นี้ไม่มีแล้วจะเอากิเลสมาจากไหน สมมุติ
ก็คือกิเลสสิ้นภายในใจ สมมุติก็สิ้นภายในใจ
มันก็มีเท่านั้นเอง

อย่างหลวงปู่ขาว พูดกันเงียบๆ
ธรรมดอันนั้น ก็ อู๊ย! สุดขีดเหมือนกัน นี่ได้
พูดกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย เห็นหลวงปู่ขาว
หลวงปู่แหวน ท่านเป็นอรหันต์ นี่ละเรื่อง
มรรคผลนิพพาน ยังว่า เอ๊ะ เมื่อคืนหรือ

วันไหนหน้า? พูดเกี่ยวกับเรื่อง
มรรคผลนิพพาน เราลืมเสียแล้วแหละ
พูดถึงเรื่องมรรคผลนิพพาน สมัย
หลวงปู่มั่นยังมีชีวิตอยู่นะ บริเวณ
นั้น เหมือนกับว่า ตลาดแห่ง
มรรคผลนิพพานจำอยู่หมด ถ้า
พูดภาษาโลก เรียกว่า เป็นนาย
ห้างใหญ่ ว้างนั้นะ ห้างแห่ง
มรรคผลนิพพาน เป็นแม่เหล็กอัน
ใหญ่หลวง ดึงดูดรอบหมดช่วงนั้น
ลูกศิษย์ลูกหาเวลามาท่าน มา
ด้วยความดูตมความดีมาตลอดมา
จากที่ไหนดูดีมีแต่ความดูดี
เข้ามาหาท่าน เวลาท่านเทศนา

พิพิธภัณฑ์หลวงปู่ขาว อนาลโย
วัดถ้ำกลองเพล จ.อุดรธานี

ว่าการกลับไปแล้ว แหม! ยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน เวลาเข้ามาหาท่าน
เหมือนเด็กหิวนมแม่ หิวกระหายแล้ว ก็ยิ้มแย้มแจ่มใสว่าวันนี้จะได้ฟังธรรมนะ
พอฟังออกไปแล้วเอิบอ้อมเต็มเหนี่ยวๆ เพราะนั้นจึงได้กล่าวพูดว่า ศูนย์กลาง
เช่นอย่างวัดหนองผือหนึ่ง ศูนย์กลางนั้นแล้ว คือ ตลาดมรรคผลนิพพาน
อันใหญ่หลวงอยู่ในจุดนั้น บรรดาพระเถรทั้งหลาย ที่อยู่โดยรอบก็ผลัด
กันเข้ามาเยี่ยมชม แล้วท่านออกไป ท่านก็บำเพ็ญมรรคผลนิพพาน
มาเป็นสมบัติ มรรคผลนิพพานอันใหญ่หลวง เป็นห้างใหญ่ก็อยู่ตรงนั้นละ
มันรื่นเริงไปหมดหนา ท่านอยู่ด้วยกันท่านก็รื่นเริงด้วยธรรมทั้งหลายนะ

เป็นยังงี้ละ พวกนี้ ฟังแล้วเป็นยังงี้ อันนี้ก็ตอบไปหมดแล้วให้
ว่ายังงี้อีก วันนี้เสียงก็คงจะออกเต็มเหนี่ยวนะ มันออกซะ เป็นยังงี้ละ พวก
นี้ ฟังแล้วเป็นยังงี้ มันออกซะที่หนึ่ง ให้มันได้ยิน ได้ฟัง ให้มันได้
หาเรื่อง ไปอีก โอ้ย! ใครไปแห่ท่าน ให้กิเลสท่านพุ่งขึ้นมาอีก คอย

จะว่ายั้งงั้นนะ มันก็จะว่า... ช่างมัน! เจย! เขาไม่สนใจประสาถึงขยะ ไม่สนใจกับหัวมันละ อันนี้เราพูด เราพูดเพื่อโลกต่างหากนะ เหนีย สำหรับเราแล้ว โคตรมันมาว่า เราก็จะเจย! เราไม่เคยสนใจ ก็รู้อยู่แล้วว่า ถึงขยะจะไปสนใจอะไร ธรรมไม่ใช่ถึงขยะ เนอะเท่านั้นก็พอแล้ว อันนี้โลกมันเกี่ยวโยงกันอยู่ เราก็นำมาพูดเพื่อให้โลกได้พิจารณาไตร่ตรอง ไม่งั้นก็อาจจะหลงผิด ไปตามเปรตผีนี้ก็ได้

นี่อะไรหา! แจกทุกแง่ทุกมุมไม่ใช่เหรอ หนังสือหนังสือ เหนีย! แจกเท่าไรนะ สำหรับคนดีทั้งหลาย เป็นการขายตัวตลอดเวลา ให้ล่มจมๆ มีแต่พวกของมันเท่านั้นแหละ ที่มันโฆษณา นี่ยังโฆษณาเพื่อทำลายมันด้วย เพื่อพวกของมันมีกำลังใจด้วย มันมี 2 อย่างนะ โฆษณาโจมตีพวกเรา ให้เป็นการปลุกกระดมทางพวกมัน ให้มีกำลังมากขึ้น มันสนับสนุนกันเพื่อทำลายชาติเราให้ล่มจมๆ สมใจมัน วา่งนั้นเถอะ มันไม่ว่าเรานะ มันยังมีการส่งเสริมกำลังทางฝ่ายของมันอีกนะ เรานี้เจย! มันจะส่งเสริมอะไรก็ช่างหัวมัน! เราไม่สนใจ! เราทำสุดขีดแล้ว!

การปฏิบัติของเราที่ไม่มีที่ต้งติ บวชมาแล้วหาที่ต้งติไม่ได้ จนกระทั่งเรามาปฏิบัติธรรม จนกระทั่งถึงสุดขีดสุดแดน ความดำหนิติยมของเราหมดไปด้วยประการทั้งปวง เปิดออกเปิดออกไปเลย ไม่มีอะไรต้องมาจับมาหิบบมายึด เพราะฉะนั้นไอ้เรื่องที่เขามาพูด อู๊ย! เราไม่สนใจหรอก มันมาขายกิเลสมีมากมีน้อย มันก็มาหาขายให้เราดูเท่านั้นเอง ไอ้เราไม่มีอะไร สนุกดูความเลอะเทอะ ความสกปรกของพวกสัว่มพวกถ่านมากขึ้นๆ โจมตีมากเท่าไรก็ยิ่งเห็นความเลอะเทอะมากขึ้น ก็อีกอันหนึ่งไม่เลอะเทอะนี้ จะให้ว่ายังไง มันต้องเอาอย่างนี้ อย่างงั้นไม่ได้นะ คนอื่นไม่กล้าจะพูด พระทั่วประเทศไทยมีองค์ไหนอยากจะพูด มันมีแต่หลวงตาองค์เดียวแหละ หลวงตานี้เอาจริงไม่มีถอย เมื่อถึงขั้นจะฟัดแล้วฟาดขาดสะบั้นไปเลย เราไม่เคยกลัว เคยกลัวกับอะไร ธรรมล้วน ๆ เหนือทุกอย่างแล้ว แล้วจะไปกลัวกับอะไรกลัวกับอะไร อยู่ ๆ

ก็ไปตั้งหมัดตั้งมวยใส่กองมูตร กองคูด พวกนี้บ้า ทั้งขึ้นทั้งลง เข้าใจมั๊ย?
ก็รู้แล้วว่ากองมูตร กองคูด จะไปกลักับมันหาอะไร แล้วจะไปกลักับมัน
หาอะไร มันก็เท่านั้นเอง ถ้าเดินไป ไม่อยากให้เท้ามันเลอะเทอะ ก็หลีกเลี่ยง
ไปเสียก็เท่านั้นเอง ให้มันเป็นกองมูตร กองคูดอยู่นั้นแหละจะเป็นอะไรไป
เราก็หลีกเลี่ยงไปเสีย เราชี้เกียจไปล้างเท้ามันสกปรก แล้วมีอะไรอีกล่ะ (ไม่มีครับ)
ที่ถามมามันก็เข้ากันหมดแล้วนะ

ทองก้อน : สมบูรณ์แล้วครับ สมบูรณ์มากเลย ขอรับ!

หลวงตา : (หัวเราะ) เออ! สมบูรณ์มาก แล้ววันหลัง จะเอา
อะไรมาตอบมันสมบูรณ์มากแล้วนะเนี่ยนะ!

ทองก้อน : ปัญญาปุณฺณ ไม่อาจจะเหนือไปกว่านี้แล้วครับ
หมดช่องทางแล้ว ขอรับ!

หลวงตา : คือถ้าหากจะพูดนะ มันควรที่จะพูดมันจะออกมา
ทันทีเลย ไม่ต้องคิดต้องอ่านหาอะไร มันพร้อมมันเต็มอยู่อย่างนี้แล้ว
นอกจากไม่ควรพูดดังก็ไม่ออกนะ มันไม่ใช่จะเป็นแบบเดียวกันหมดนะ
ควรพูดหนักพูดเบาเล็กน้อย มันจะออกตามเป็นระยะ ๆ พอดีกับ
ผู้มาเกี่ยวข้อง จะได้ผลประโยชน์เล็กน้อยเพียงไร ๆ ก็ออกตามระยะ ๆ
ของมัน ผู้ที่มุ่งอย่างแรงกล้า เพราะงั้นออกมาปั๊บ! ก็ใส่ผางเลยอย่างนั้นก็มี
มันเป็นอย่างนั้นนะ เรื่องธรรมะ เราจะเอาแน่กับมันไม่ได้ แล้วแต่
เหตุการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องหนักเบาเล็กน้อย

อย่างที่มาโจมตีหลวงตานี้ สำหรับหลวงตาไม่มีอะไรเลยนะ
เฉยไม่สนใจ แต่ที่มาพูดนี้ ก็เพื่อให้พี่น้องชาวไทยเราได้คิดทุกสิ่ง
ทุกอย่าง เพราะทดสอบกันว่าไม่ว่าผิดว่าถูกนะ ให้เราพิจารณาเท่านั้น

ถ้าเป็นเรื่องของเรา เราไม่สนใจ แม้แต่เด็กอมมือเขาก็รู้ว่า การ
ทำของเราเหล่านี้ ทำผิดที่ตรงไหน นอกจากมหาคุณแก่โลกเท่านั้น
ใช้ใหม่ล่ะ แล้วมันมาโจมตี ถ้ามันไม่เลวสุดยอด มันจะมาโจมตีได้
อย่างไร การสร้างคุณความดี มีมาแต่พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ มีลำดับ

ลำดามา แล้วจะมาค้นหาอะไรคนทำความดี คำนตัวเองสิ หาแต่เรื่อง
ยุแหย่ก่อความทำลาย เผาจุดทำลายไปอยู่นั่นแหละ พวกนี้พวกร้ายกาจที่สุด
เป็นมหากัณฑ์ แก่ตัวเองสิถ้าจะเป็นมนุษย์กับเขา ถ้าไม่เป็นมนุษย์กับเขา
ตายทิ้งเปล่า ๆ นะ

สำหรับหลวงตาไม่มีอะไร ไม่มีจริง ๆ ใครจะว่าก็เฉยไม่สนใจอะไร
มันขาดสะบั้นหมดแล้ว จะเอาอะไรเป็นเงื่อนไขต่อกัน... เราเชื่อไว้แล้ว แล้ว
มาตอบเป็นระยะ ๆ ให้ฟังเฉย ๆ นะ โอ้พวกนี้จะให้แล้วมันไม่แล้วนะ มัน
จะหาอีกช่องมาทำลายกันอีกนะ มาถีบ มาเตะ มายัน มาทำลายอยู่
ตลอดไป พวกนี้แหละ มุ่งหน้ามุ่งตาอย่างแรงกล้าที่จะทำลายทั้งชาติไทย
และศาสนาของเรา ยกตนเป็นเจ้าอำนาจใหญ่มาครอบทั้งหมด ขี้อวด
ทั้งชาติไทย มีความมุ่งหวังอย่างแรงกล้า เพราะฉะนั้นเลยต้องเอากันอย่างหนัก
ไม่หนักไม่ได้นะ พวกนี้มีเจตนาลามกสุดยอดเลย จึงได้บอกหัวหน้า
ของเราฝ่ายบ้านเมือง บอกอย่าง เด็ด! เสียด้วยนะ ว่าให้ระวังให้ดีนะ
บอกอย่างนี้ไปเลย มันอยู่ใต้ดินนะ บอกขนาดนั้น บอกอย่างชัดเจน บอก
อย่างเด็ดด้วย บอกแบบไม่ผิดด้วย บอกด้วย กำลังใจด้วย ให้ระวังตลอด
เปลืองไม่ได้นะ มันจะมาแบบไหน ๆ อย่าเผลอ ให้ดูตามสภาพที่มา ๆ ด้วย
ความไม่เผลอเพราะฉะนั้นไม่ได้นะ มันมีหลายแบบหลายฉบับมากทีเดียว มัน
ตั้งหน้าตั้งตาทำลายชาติไทยของเรา ในขณะที่เดียวกันมันก็ตั้งหน้าตั้งตา
ทำลายมันและพวกของมันนั่นแหละ ไม่ใช่อะไรนะ ธรรมชาติเป็นอย่างนั้น
ประกาศไปเท่าไรก็มีแต่คนเอือมระอา ๆ ไม่อยากได้ยินได้ฟัง ก็มีแต่พวก
ของมันเท่านั้นแหละ การประกาศออกมาโจมตีก็เพื่อส่งเสริมกำลังของ
พวกมัน ไม่ใช่เพื่อทำลายเราอย่างเดียว มันเสริมกำลังใจของมันด้วยให้มีกำลังใจ
มีกำลังช่วยกัน เอาให้เมืองไทยและศาสนาตก ความหมายมันว่าอย่างนั้นนะ
อย่างอื่นไม่มี มีอย่างเดียวนี่ ที่นี้อย่างที่คนไทยทราบกันอยู่แล้ว อย่างที่
ถามถามหาอะไร ถามอะไรขึ้น ๆ ขึ้น ๆ ถามแบบเด็ก ๆ ถ้าคนมีความ
ฉลาดบ้างเขาจะไม่ถามอย่างนี้ พอแย้งออกมารู้เลยนะไม่ได้อวด แย้มมา

รู้แล้ว ๆ นอกจากไม่ตอบเฉย

วันนี้มีโอกาสดังตอบบ้างเท่านั้น เวลาตอบก็มีเบามือค่อย เวลามันออก มันออกแบบนั้นะ โอ้ย! มันเลวมากไม่ว่าพระไม่ว่าฆราวาส มาแบบเดียวกันหมด มาสายเดียวกันหมด นี่ก็ย้อนหลังก็พูดแล้วนะ ว่ามาสายเดียวกันหมด ตั้งแต่ชาติบ้านเมืองจนมาถึงศาสนา เป็นสายโยงเดียวกัน เพื่อจะทำลายทั้งชาติและศาสนาโดยง่ายเหมือนกัน จะว่ายังไง เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ไว้วางใจ ให้ต่างคนต่างเข้มแข็ง เขาว่าก็ตามเรื่องของเขา เราอยากฟังก็ฟัง ไม่ฟังก็เฉย ผิดถูกก็รู้ด้วยกันทุกคน นี่จะออกสถานไหนนะ

ทองก้อน : ออกสถานีช่อง 11 ขอรับ เมื่อทำเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็จะส่งไปยังช่อง 11 รอสัมภาษณ์หม่อมอยู่ต่อท้ายของพระหลวงตา ตอนท้ายนิดหน่อย เกี่ยวกับเรื่องโครงการช่วยชาติฯ เพื่อให้หม่อมอยู่ได้พูดได้บ้าง ให้เข้าใจว่ายังยินดีที่จะรับเมตตาจากหลวงตาอีก เพราะคราวที่แล้วมีความคลาดเคลื่อนออกไปว่า รพท.จะไม่รับบริจาค อยากจะให้ย้ำให้ชัดเจนว่า ยังยินดีจะรับความเมตตาจากหลวงตาต่อไป สุดแล้วแต่หลวงตาจะยุติเมื่อไหร่ วันที่หม่อมอยู่มารับทองคำที่นี้ (สวนแสงธรรม) มีผู้สื่อข่าวมาสัมภาษณ์ หม่อมอยู่ได้เปิดเผยว่า พระอาจารย์อายุมากแล้ว ก็อยากจะให้ท่านพระอาจารย์ได้หยุดพัก รพท.ก็ไม่มีเวลาจำเป็นแล้ว ในลักษณะอย่างนั้นขอรับ

หลวงตา : อ้อ !

ทองก้อน : ทางสื่อสรุปว่า รพท. บอกว่าไม่รับแล้ว

หลวงตา : ถ้าเป็นทำอย่างนั้นก็ขัดกันเองนะสิ ! ถ้าจะพูดแล้ว หม่อมอยู่มีความเห็นอกเห็นใจอาจารย์เคารพครูบาอาจารย์ก็ไม่ผิดอะไร

ทองก้อน : เราทำหนังสือโต้ตอบก็ไม่ลงให้ ไม่ชี้แจงให้ ก็จะขอโอกาสนี้แหละ ขอรับ !

หลวงตา : ไม่ชี้แจงก็ช่างหัวมันเถอะ เรามีเท่าไรให้ชนเข้าคลังหลวงของเรา เข้าใจไหม อย่ามาปิดเรานะ ถ้าไม่อย่าปากแตก

มาปิดของเราไม่ได้นะ ถ้าไม่อยากปากแตก เท่านั้นแหละ อย่างคราวก่อน ก็ปิดกันแล้วนะ คราวนี้มาปิดกันไม่ได้นะเปรี้ยงเลยละ! โอ้ย! เราก็คพยายามที่สุดอย่างยิ่ง คราวนี้เราก็คิดเต็มเหนี่ยวเหมือนกัน ที่จะประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน คิดจนแน่ใจแล้วเป็นที่มั่นใจแล้ว จึงเอามาประกาศอย่างทองคำขอให้ได้ 10 ตัน เพื่อให้สมเกียรติแก่ชาติไทยของเรา เพื่อชาติไทยให้เกียรติอย่างสูงสุด อาศัยทองคำ 10 ตัน เป็นเครื่องสนับสนุนใช้ไหมละ! ก็ได้พยายามให้ได้อย่างนี้

ถ้าได้อย่างนี้แล้ว 1. ทองคำของเราได้แนแนหมั่นคงในคลังหลวง 2. คนทั่วประเทศของเราก็คียิ้มแย้มแจ่มใสมีหน้ามีตา มีทรัพย์สินดังาม **ไอ้** **ขึ้น**ชื่อว่าจจะล่มจมเมื่อผ่านไปไม่กี่ปีมานี้ มันก็กลบล้างกันไปได้ เราก็บอกใครมีก็มา แล้วหลวงตาจะออกสนามแทนพี่น้องทั้งหลาย ก็พูดแล้วนะ แล้วจะมาโจมตีหลวงตา หลวงตาจะออกมาสู้คนเดียว หลวงตาบ๊วเป็นผู้ออกกำหนดกฎเกณฑ์เอง ได้มาก็ตัน แล้วมีอะไรอีก ว่ามา! หลวงตาจะ **ชัด**ตรงนั้นเลยนะ ให้บริษัทบริวารของเราอยู่ข้างหลัง เราออกคนเดียว ถ้างลองได้พูด มือเขียนต้องมือลบ ไม่ใช่มือเขียนเอาดินลบ ไม่ได้ หลวงตาเป็นอย่างนั้นมาดั้งเดิม ถ้างลองได้ตั้งตรงไหน เป็นขาดสะบั้นไปเลย คิดดูตั้งแต่เจ้าของตั้งเจ้าของแล้ว ตั้งไปเรียบร้อยแล้ว จะไปให้แก่ใหม่ ถ้าเหตุผลไม่เหนือเจ้าของเวลาแล้ว ไม่กล้าแก่เจ้าของเลยนะ ต้องให้เหตุผล **เหนือ**พอนะ เป็นความสัตย์ความจริง เป็นนิสัย ถ้างลองได้ปักใจตรงไหนแล้วขาดสะบั้นไปเลย ถ้างยังไม่ลง ไม่ลง พิจารณาแล้ว พิจารณาเล่า อย่างที่ทองคำ 10 ตัน ตั้งมานานแล้ว แต่ยังไม่ได้พูด จนกระทั่งมาลงตัวที่นี้ พิจารณาอะไร ๆ แล้ว ว่าอันนี้เหนือกว่าแล้ว อันนี้เป็นมหามงคลอย่างยิ่ง ต่อจากนั้น ก็ออกเลยที่นี้ เลยประกาศให้พี่น้องชาวไทยได้ทราบ **เมื่อ**ทองคำได้ขนาดนี้แล้วไม่มีใครมาต้องแตะ

อย่าไปฟังนะพวกนี้แหละ พวกที่ว่านี้แหละ อย่าไปฟังเป็นอันขาดเป็นมหากัณฑ์ ต่อชาติโดยตรง ๆ พูดออกคำไหนมีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ ชาติ

ศาสนาของเรา อย่าไปฟัง นี่เราพิจารณาหมดแล้ว เราจึงไม่ได้ตอบ เฉย!
เพราะทำดีที่สุดแล้ว พิจารณาโดยอรรถโดยธรรมไม่มีอะไรบกพร่องแล้ว
สิ่งที่เขาเข้าเกี่ยวข้องมีแต่ไฟแต่ไฟเข้ามาเผา ถึงจะไปแก้ที่เขา เขาก็ไม่
ลงใจที่จะยอมรับเรา เราจึงไม่พูด ถึงแก้ข่าวที่เขาพูดมาอย่างนั้น เขาก็
ไม่ลงใจ เราจึงไม่สนใจซะ ทีนี้เหตุจำเป็นที่จะต้องแก้ก็คือเพื่อให้คนไทย
ของเราทั้งชาติ ซึ่งมีความรักชาติ ปราบปรามดีต่อชาติ ซึ่งเป็นนักเสีย
สละอยู่แล้วเท่านั้น ให้ได้ฟังทั่วถึงกัน และให้ฟังเรื่องเหล่านี้ ว่าเป็น
มหากัณฑ์อย่างร้ายแรง วังนั้นเถอะ มีทุกแบบ ทุกฉบับ อย่างไรก็ตามเถอะ
คนก็จะทราบทั่วหน้ากัน

วันนี้ออกจากโทรทัศน์ วันนี้ก็จะทราบกันโดยทั่วหน้ากัน อย่าไปฟัง
เสียงนะ ที่ออกแบบไหนก็ช่าง ก็แบบพื้นแบบไฟทั้งนั้นแหละ เราประมวล
มาหมดแล้วนะ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ตอบ ไม่พูด เฉย! เพราะมันมีแต่เรื่อง
ทำลาย เราทำความดี เราก็ทำของเราไป อันนั้นไม่ใช่ความดี เราไปยุ่ง
กับมันทำไม เท่านั้นเอง

“...พวกนี้พูดออกมาคำไหนมีแต่ไฟแต่ไฟ
เราจึงไม่ตอบ...
...ทีนี้เหตุจำเป็นที่จะต้องแก้ก็คือเพื่อให้คนไทย
ของเราทั้งชาติ ซึ่งมีความรักชาติ ปราบปรามดีต่อชาติ
ซึ่งเป็นนักเสียสละอยู่แล้วเท่านั้น...ให้ฟังให้ทั่วถึง
และให้ฟังเรื่องเหล่านี้ว่า
เป็นมหากัณฑ์อย่างร้ายแรง...”

“...เวลานี้ชาติไทยของเรา กำลังติดหนี้เมืองนอกอยู่เป็นแสน ๆ ล้าน.... เรากระเทือนมากเลย นี่ก็เท่ากับนิวเคลียร์นิวตรอนนั่นเอง... แล้วเขาทำไมจะไม่ครอบเมืองไทย เพราะอำนาจความเป็นเจ้านี่ของเขา ไม่ได้แบบเอาธูกระเบิดมาโยนก็ตาม แต่เป็นสงครามเศรษฐกิจ เขามีอำนาจที่จะบีบบังคับเราในจุดสำคัญ ๆ ของชาติไทยเรา เช่นธนาคารเป็นต้น เขามาเป็นเจ้าก็เจ้าการ เป็นเจ้าอำนาจทั้งหมด เราก็เป็นบ้อยเขาทั้งชาติ มันเป็นไปได้หรือ เวลานี้กำลังพอดิดิ้นให้รีบติดดินนะ ถ้าเขาได้กำเราแล้ว อยู่ไม่ได้ล่ะ...”

...ให้ตื่นเนื้อตื่นตัว นี่ล่ะ ที่เราเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เพราะความคิดอย่างนี้เอง กลัวเมืองไทยจะจมลงไป ยังเหลือแต่ลมหายใจฟอด ๆ... ถ้าเขาเป็นเจ้าของประเทศไทยเรา.. มันมีความหมายอะไร....

เพื่อรักษาศักดิ์ศรีและความหมาย คุณค่าของชาติไทยของเราไว้ เอาช่วยกันฟื้น ช่วยกันเอาให้เต็มเหนี่ยว.....”

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
เทศน์อบรมฆราวาส เมื่อวันที่ ๓๑ เม.ย. ๒๕๔๒

เห็นคุณหลวงตา

พระธรรมเทศนาโดย หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

ณ สวนแสงธรรม พุทธมณฑลสาย 3

วันที่ 20 ก.ค. 2545 (เย็น)

คุณประชัย เลี้ยวไพรัตน์ และคณะ เข้ากราบนมัสการนิมนต์หลวงตา

นมัสการหลวงตามหาบัวที่เคารพอย่างสูง

ด้วยกระผม นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ ประธานเจ้าหน้าที่บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) มีศรัทธาที่จะขอนิมนต์ท่านมาแสดงธรรมเทศนา และรับผ้าป่าช่วยชาติฯ ณ อาคาร ทีพีไอ ทาวเวอร์ ชั้น 30 ในวันที่ 5 สิงหาคม 2545 หรือแล้วแต่วันใดที่หลวงตาจะเมตตา เพื่อเป็นสิริมงคลกับบริษัท พนักงาน และ สาธุชนผู้ศรัทธาทั่วไป อีกทั้งเพื่อบารมีของหลวงตา และบุญกุศลที่ทุกคนได้ร่วมกระทำในครั้งนี้ แด่ให้ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด รวมทั้ง บริษัทอุตสาหกรรมโปรโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครืออื่น ๆ จะได้รอดพ้นจากเงื้อมมือชาวต่างชาติที่ประสงค์จะมาครอบครอง ทำให้บริษัทของคนไทยสามารถครองบริษัทของคนไทยได้ตลอดไป

จึงนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง

นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)

กฎหมายฟื้นฟูกิจการ (ฐานเศรษฐกิจรายสัปดาห์ 1-4 ก.ย. 45)
เปิดช่องที่ปรึกษาต่างชาติ “สุม” บริหาร

ในช่วงที่มีการร่วางและ
ต่อเนื่องมาถึงการประกาศใช้กฎ
หมายฟื้นฟูกิจการธุรกิจ ได้มี
เอกชน และนักวิชาการเจ้า
ได้ออกมาเรียกร้องปรับ
หลายจุด โดยเฉพาะ
เปิดโอกาสให้
บริหารแผนก
เนื้อหาของ
ให้เจ้าหน้าที่
แผนก

ประกาศใช้มาเป็นเวลากว่า 3-4 ปีแล้ว ได้พบข้อดีคือช่วยลูกหนี้ที่ขาดสภาพคล่องทางการเงิน ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ไม่ให้เข้าสู่กระบวนการล้มละลายนั้น จึงมาดูว่าจะทำอย่างไรไม่ให้ลูกหนี้ตกงานต่อไปได้ และมีรายได้ชำระหนี้คืนให้กับบรรดาเจ้าหนี้ของกฎหมาย

ประชัย เสือหวาไพฑูริย์

ในประเด็นที่นายชวติ
ซึ่งสอดคล้อง
หนึ่ง อาทิ
ประ

5 ปีวิกฤตเศรษฐกิจ

● ประเด็น
ในข้อ ๕
ด้าน

1990

● เอกชนทยอยหนีแผนฟื้นฟู กับตักสภาพคล่องการบริหาร

ฟิลิปป์

คลึงกับภวธรณี อรรถกถาพร อาจารย์พิเศษด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ระบุว่า หลังจากที่

พัฒนาบริการและการแพทย์ขึ้นเป็น
ของลูกหนี้ไม่ใช่ของเจ้าหนี้ และลูกหนี้
สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ และ

...แต่ประจักษ์ นับ
...สำคัญ ที่มีการลง
...เหตุในช่วงเศรษฐกิจประ
...กำลังบูม โดยไม่ได้เฉลี่ยว
...วิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 จะเกิด
...ในขณะที่หลายแห่งที่มีการปฏิ
...ได้ทันทีเจ็บตัวไม่มาก!
...ทั้งหมดเป็นกรณีศึกษา

หลวงตา : เข้ากันได้หมดใช้ไหมล่ะ! มันเข้าได้หมดแล้วนี่ มันจะมากลืนเราหมด เราบอกแล้ว พวกเปรตนี้ อาหารไม่พอ หิวโหย หากิน โอ๊ย! น่าทุเรศจริง ๆ นะ คำพูดของเราเนี่ย ใครมาถือสิ ถือสาไม่ได้ มันเป็นภัยต่อตัวเองนะ มันจะเป็นภัยกับตัวเราไม่มีนะ คิดผิดเป็นต่าง ๆ ใช้ไหมละ คนหนึ่งพูด ไปอย่างมีความมุ่งหมาย แต่อันนี้คิดเป็นพิษเป็นภัย กลับไปเผาเจ้าของตัวเอง อันที่เทศน์ดูเทศน์ดำ อันนี้คนมันจะคิดมากมาย เรามันไม่มี จะเอาอะไรมาดุมาดำแบบกิเลส มีแต่แบบธรรม หนัก - เบา เหมือนเขาตากไม้ ที่ว่า ใครจะไปโกรธไปเคืองให้กับต้นเสา เห็น ไหมไปตากต้นเสา ตากเรียบก็ไมโกรธ ตากหนักมือในที่คดงอ ก็ไมโกรธ เราเรียกว่าตากกับต้นเสา นี่ก็เหมือนกัน พุดหนักเบา ก็พุดเพื่อตากให้ดี มันงอตรงไหน ก็หนัก คำพูดคำจาคำเทศนาว่าการ ก็เน้นที่หนักตรงจุดนั้น ดูที่ว่าดูมีนะ เรียกว่า หนักมือ เหมือนตากไม้ก็หนักมือ ถ้าเรียบ ๆ ก็เรียบ ไปธรรมดา พอเสร็จเรียบร้อยแล้วไม่แตะ อย่างพระพุทธรเจ้า สวากไม่แตะ ในคัมภีร์ไม่เคยมี ก็มีแค่ตอนเย็นที่พุดวันนี้แหละ เตือนเท่านั้นเองไม่ได้ บอกว่าดี พระมหากัปปิน ท่านสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว การลงอุโบสถมี พระเป็นจำนวนมาก ท่านก็ได้รำพึงในใจ อาจจะพุดให้ใครฟังบ้างก็ได้ เรา บริสุทธิเราเรียบร้อยไม่เห็นมีภาระอะไร ไม่เห็นจะต้องไปร่วมอุโบสถ เหมือน กับการชำระศีลของตัวเอง คือการลงอุโบสถเป็นการทดสอบ ชักฟอกเรื่องศีล อันสำคัญ คือเรื่องศีล 15 วัน ลงทีหนึ่ง ฝึกซ้อมหัวใจกันในเรื่องศีล ว่า ใครบกพร่องตรงไหน ศีลต่างพร้อยขาดพรัวตรงไหน ความหมายว่ายั่งยืนนะ การลงปาฏิโมกข์ เพราะฉะนั้นท่านจึงพุดว่า เราบริสุทธิ์แล้ว จะไปชำระ ชักฟอกอะไร เราอยู่ตัวคนเดียวก็สบาย พระพุทธรเจ้าท่านทรงเตือน ท่าน ไม่ได้บอกวามหากัปปินผิด แต่ท่านเตือนเฉย ๆ มหากัปปิน เธออย่าไปพุด อย่างนั้นนี่เป็นกิจส่วนรวม มีกิจอะไรก็ต้องสู่กิจส่วนรวม เพื่อความสามัคคี พอพุดอย่างนั้น พระมหากัปปินไม่เคยลดละปฏิบัติตนแน่วตามเลย ไม่มีค่านี้อือเตือนเท่านั้น ก็ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์จริง การลงอุโบสถก็เพื่อทดสอบศีล

พระธรรม
พระวินัย
พระพุทธเจ้าทรงตรัสไว้
สมบูรณ์แล้ว

...เราอยู่กับหมู่กับพวกจำเป็นต้องพร้อมเพียง
สามัคคีกันเป็นความถูกต้องแล้ว...
มีกิจอะไรก็ต้องรู้จักส่วนรวม เพื่อความสามัคคี...

(พระพุทธเจ้าทรงเตือนพระมหากัปปิน)

ความบริสุทธิ์ของศีลหรือไม่บริสุทธิ์ของศีล เศร้าหมอง ต่างพร้อยที่ตรงไหน
ฝีกซ้อมกันในทางปาฏิโมกข์ ท่านบอกว่าท่านบริสุทธิ์ทุกอย่าง ก็ไม่ทราบ
ไปฟังอะไรพระพุทธรเจ้าท่านพูดถึงเรื่องความสามัคคี ท่านยอมรับทันทีไม่
เกียจคร้าน แน่ะ เป็นอย่างนั้น พระพุทธรเจ้าท่านไม่เคยแนะนำสั่งสอนพระ
อรหันต์ สอนผู้ที่ยังไม่เป็น พระอรหันต์ท่านก็ฟังไปด้วย ผู้บริสุทธิ์แล้วท่าน
จะสอนอะไรบริสุทธิ์เต็มที่แล้ว

หลวงตา : เขาจะออกช่อง 11 เอาคำถามมาถามเราๆ ก็ตอบๆ
เขาจะเอาออกวันไหนเขาบอกหรือเปล่า

ลูกศิษย์ : ต้องติดต่อเรียบร้อย เขาถึงจะบอกอีกครั้งครับ

หลวงตา : ส่วนของเราที่ออกทางวิทยุ ออกได้ตลอดเลยนะ ที่
ออกมานี้ก็วิทยุเลย คราวนี้พี่น้องชาวไทยจะได้ฟังที่อุดร ก็ออก 12 สถานี
ใน ก.ท.ม. อย่างน้อย 3 สถานี ต่อจากนั้นก็ออกทางอินเตอร์เน็ต

กัณฑ์นี้ (เรื่อง “โถมตีคนทำดีต่อชาติ”) พวกถึงขยะจะตื่นเต้น
กัน บางรายอาจจะโดดตกลงถึงขยะก็ได้ ถูกตีจนตกถึงขยะก็ได้ นะ มัน
เป็นยังไง มันต้อนักพวกนี้ เราไม่อยากรุง ไม่สนใจ เพราะฉะนั้น พอเขา
โถมตี อะไรเราไม่สนใจ เพราะเราถูกต้องทุกอย่างแล้ว ด้วยการกระทำของ
เรา ออกมาจากจิตไตร่ตรองออกมาเรียบร้อย ะ แล้ว จึงได้พาพี่น้องทั้ง
หลายก้าวเดินมาทางนี้ เราพิจารณาเป็นศีลเป็นธรรมไปพร้อมกันหมดเลย
ทั้งศีลทั้งธรรม ศีลของเราก็ไม่ผิด ธรรมของเราก็ไม่ผิด ที่เขามาหาโถมตี
เรานั้น เป็นเรื่องของเขามิติด่างหาก จะหาเรื่องทำลาย ทางนี้บำรุง
รักษาให้ดีเท่าไร ทางนั้นก็คอยทำลายเท่านั้น ะ เอ้อ! จิตใจหยาบ
มาก อยู่ในเมืองไทย ให้เป็นเสี้ยนเป็นหนาม เป็นหนอน นำทุเรศมาก หน้า
ด้านเสียด้วยพวกนี้ ไม่ใช่ธรรมดา หน้าด้านที่สุด ไม่มีมายาย... ถ้ามีมายา
มายาบ้างก็ยอมรับผิดชอบ รับถูก ความผิดถูกมีก็ถอยไปเท่านั้น ตั้งหน้าตั้ง
ตาจะเอาอย่างใจเจ้าของ ซึ่งใจดำน้ำซุนสุดยอด จะให้บุคคลทั้งชาติไปอยู่
ในส้วมในถ่านของมัน มันเหยียบเอา ะ เราพูดจริง ะ นะ บุคคลที่หยาบโลน

ที่ใจดำน้ำซุ่นที่สุดหยาบโหล่นที่สุด จะมาทำลายบ่อเกิดของตน บ่อเกิด ก็คือชาติไทย เราก็ก่เกิดในเมืองไทย มาทำลายบ่อเกิดตัวเอง ทำลาย พ่อ ทำลายแม่ มันเป็นบาปหนัก อย่างในธรรมที่ท่านแสดงไว้ อนันตริยกรรม 5

อนันตริยกรรม แปลว่า กรรมที่หนักมากไม่มีระหว่างชั่วฟ้าแลบ ที่ทุกข์จะเบาที่ชั่วระยะเวลาหนึ่งก็ไม่มี ทุกข์ติดพีดไปเลย ไม่มียิบๆ แสบๆ พอที่จะบรรเทาทุกข์ อนันตริยกรรม แปลว่า กรรมหนักมากไม่มีระยะ กรรมที่จะผ่อนคลาย เพียงชั่วฟ้าแลบก็ไม่มี กรรมประเภทนี้มี 5 อย่าง ฆ่าบิดา 1 ฆ่ามารดา 1 ฆ่าพระอรหันต์ 1 ทำลายพระพุทธเจ้าแม่ บอบช้ำ 1 ยุยงให้สงฆ์ซึ่งปฏิบัติดีปฏิบัติชอบที่สามัคคีกันให้แตกแยก จากกัน 1 กรรม 5 อย่างนี้หนักที่สุด พวกนี้อาจจะเป็นหัวหน้าใหญ่ของ ยมบาลก็ได้ มันยังจะบังคับยมบาล บังคับกรรมไม่ให้ผล กรรม 5 อย่าง พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ ใครจะลบล้างได้ พวกนี้จะทำตัวให้เก่งกว่า พระพุทธเจ้า ลบล้างให้หมด

ถ้าเทียบประเทศชาติไทยเราก็ก่เทียบเหมือนบิดามารดา ตั้งแต่ เกิดมาก็เกิดมาท่ามกลางแห่งชาติไทย อยู่เย็นเป็นสุขกับชาติไทยมาเท่าไร ใครมารุกรานก็ไม่ได้ เบียดเบียนก็ไม่ได้ มาทำอะไรก็ไม่ได้ เพราะคน ไทยเขามีพ่อแม่ เมืองไทยเป็นพ่อแม่ จะว่ายังไง มันก็เหมือนกว่าพ่อแม่ อีก เมืองไทยก็เป็นเรื่องที่ใหญ่โตมากเมื่อเทียบได้ ก็ดูจะหนักกว่าพ่อแม่ เสียอีก ถ้าทำลายชาติ หนักมาก ที่จะมาทำลายชาติ ทำลายศาสนา ไปในขณะเดียวกันอีก ศาสนาก็ศาสนาชั้นเอกเสียด้วย ทำลายได้ แม้ เทวทัตก็เป็นอนันตริยกรรม ทำลายศาสนา ยุยงสงฆ์แตกจากกัน ทำลาย พระพุทธเจ้าให้โลหิตห่อ 2-3 อย่าง เพราะฉะนั้นจึงเป็นกรรมหนักมากนี้ก็มีอยู่แล้ว

ประเภทที่กำลังทำอยู่นี้เข้าข่ายอันเดียวกัน เราพิจารณาแล้ว ถ้า ไม่ใช่พ่อแม่โดยตรง ก็เป็นพ่อแม่ครอบครัวชาติไทย ครอบครัวพ่อแม่

ของเราอีกด้วย และคนทั้งชาติเมืองไทย อยู่เย็นเป็นสุขกับเมืองไทยมา แต่อ่อนแต่อก ใครก็ไม่กล้ารุกราน เพราะมีพ่อมีแม่ ชาติไทยเป็นทั้งพ่อทั้งแม่ ชาติไทยมีขอบมีเขต มีขอบเขตที่ไหนก็รับผิดชอบ คนไทยชาติไทย รับผิดชอบต่อหมด แม้แต่สัตว์อยู่ในชาติใครจะมายุ่มย่ามไม่ได้ นี่ก็พอจะเทียบกันได้ เทียบเคียงกันไป เราพิจารณาหมดแล้ว

ฆ่าพระอรหันต์ มันจะฆ่าแบบไหนไม่ทราบนะ ไม่รู้ช่างหัวมัน ทำลายพระพุทธเจ้า ศาสนาพระพุทธเจ้า มันจะทำลายให้ฉิบหายเลย เป็นพวกเทวทัต แต่เทวทัตเพียงทำลายพระพุทธเจ้าเพียงโลหิตห่อ ซึ่งกลิ้งหินลงมาทับพระพุทธเจ้า แต่อันนี้มันจะทำลายให้จมหมดเลย ศาสนาพระพุทธเจ้า ซึ่งพระพุทธเจ้าเอาศาสนาเป็นองค์แทนพระศาสดา มันจะทำลายให้หมดไม่มีเหลือเลย แล้วเอาศาสนาเปเรตผีที่ไหน มาเหยียบย่ำทำลายกลืนชาติไทยของเรา มันก็เห็นอยู่ก็รู้อยู่ชัด ๆ มันจะเอาศาสนานอกแบบนอกฉบับ นอกเขตนอกแดน ซึ่งมีแต่ฟืนแต่ไฟมาเผาหัวใจคนไทยทั้งชาติ เป็นยังงี้! เป็นบาปเป็นกรรมมากมัย! พิจารณา ดูซิ เนี่ย! แหละ ทำลายศาสนา ทำลายประชาชนทั้งประเทศไทยทั้งหมด เราพิจารณาเทียบเคียงไปหมด แต่เราไม่พูดเฉย ๆ เพราะทำอะไรเทียบกับธรรมข้อใด ๆ ก็เรียนมาด้วยกัน มาหลอกเราได้ เหนอ! เราไม่ได้พูดแบบดันเดา เรียนมาด้วยกัน ทำลายศาสนา ทำลายพระพุทธเจ้า ยุยงให้สงฆ์แตกจากกัน เห็นมั๊ยละ

พระสงฆ์อลลอลหลอหลามาชุมนุมที่วัดอโศการาม ลักที่พันองค์ เข้ากันได้หมด เข้าชายหมด พระสงฆ์ในประเทศไทย ที่ทำนปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยที่พระพุทธเจ้าสั่งสอนไว้ ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขตลอดมา แล้วพวกนี้ก็มาบัญญัติ อวดอำนาจบาตรหลวงมาทำลายศาสนา มาทำลายพระวินัยของพระพุทธเจ้า นี่ซิมันถึงได้พัดกันก็อย่างนี้แล้ว อันนี้เป็นกำแพงอันใหญ่หลวง ภูเขาทั้งลูกกันอันตรายไว้เรียบร้อยแล้ว บรรดาพุทธบริษัทอยู่เย็นเป็นสุข อันนี้มันมาพังภูเขาทั้งลูก

คือเหยียบย่ำพระธรรมวินัย ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว มันจะมาบัญญัติใหม่ขึ้นมา เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว มันต้องมาพัดกัน ก็อย่างนี้แล้ว ก็มันเห็นกันอยู่ที่นี่ ความผิดความถูก มันเอามาจากไหน มันมาบัญญัติขึ้นทีหลัง มันมีแต่ฟันแต่ไฟ มันไม่มีความถูกต้อง เป็นหลักเป็นเกณฑ์ พอที่จะมาเทียบเคียงกับพระพุทธศาสนาเราได้เลย แล้วจะเอาไว้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเราถึงได้ออกผางเลย! ให้ถอนให้หมด ว้างนั่นเลยนะ ถ้าไม่ถอนต้องพัดกัน เมื่อถึงคราวจะเด็ดก็จะเด็ดตรงนั้นนะ

นี่ก็พอดีนายกรัฐมนตรีเรา ท่านก็มาประมวลเข้า เอามาประชุมคณะรัฐมนตรี เห็นชอบกันเรียบร้อยแล้ว ก็เอาไปไว้เพื่อกันไม่ให้ไฟไปเผาทั้งชาติ นี่จะเป็นอะไรไป เผาแน่ ๆ ถ้าพวกมันเข้ามา พระสงฆ์ก็จะขัดกันเลย เราทั้งหลายเป็นหัวหน้า เราว่านั่น คอขาดไปเลย ให้ถอย ถอยไม่ได้ ก็เห็นอยู่ที่นี่ หลักธรรมหลักวินัย เป็นกำแพงอันดีงาม พระพุทธเจ้าตรัสไว้แล้ว จะมาทำลายกันทำไม? เอากันตรงนั้น เราเป็นคนสั่งเอง เราให้ถอน ถอนให้หมด เราชี้คำเดียวเลยนะ เพราะเราดูหมด มันเข้ากันไม่ได้ มหาภัยเข้ามาเล็กน้อย ทำไมถึงบัญญัติขึ้นมา ไม่มีอะไรเป็นกฎเป็นเกณฑ์ มาเทียบเคียงกับพระพุทธศาสนาได้เลย เรียกว่าเลวแสนเลว เป็นไฟทั้งกองมาเลย ตัดออกให้หมด นั่นแหละเรื่องราวพระสงฆ์ก็เห็นด้วย เพราะพระสงฆ์ก็เรียนธรรมวินัยเหมือนกัน มันก็ขึ้นพริบปะนะซิ ว่าไง ขึ้นพริบก็นัดประชุมออกความเห็น นี่ยังมีอีกนะเนี่ย รายชื่อของผู้ไม่เห็นด้วย เป็นแสนเป็นล้าน ยังไม่ออกมาเฉย ๆ นะ เมื่อมันถึงทีก็จะเอาออกหมดนะ นี่ออกแค่พระสงฆ์ก่อน จากนั้นจะเอารายชื่อของผู้ไม่เห็นด้วยคัดค้านด้านทานออกเป็นแสนเป็นล้านจะว่าไง เก็บไว้ก่อน จะนำออกเป็นกาลเป็นเวลาที่เหมาะสม นี่ยังไม่ถึงระยะเอาไว้อีกก่อน ไปไว้ที่วัดโอศุการาม พอพระสงฆ์ที่ไหนก็ปรึกษาหารือกัน หรือคัดค้านวันไหน อยู่พร้อมหน้าพร้อมตาโลกจะได้เห็นว่า พระธรรมวินัยแน่นหนา มันคงดีแล้ว ไม่เห็นด้วยก็ออกมาคัดค้าน มาปรึกษาเรา เราก็พิจารณา

พอถึงวันที่ประชุม ตั้งมาเป็นตัวปลอม เอาอำนาจใหญ่มาหาเรา เมื่อเราก็กินข้าวด้วยกันแล้ว แหมบ่เป็นมาแล้วเราขัดเลย ถ้ายังไม่ถือเป็นการกินข้าว พ่อเป็นพ่อ แม่เป็นแม่ ครูเป็นครู อาจารย์เป็นอาจารย์ ผู้มีอาวุโส เราเคารพเป็นลำดับลำดับ ถือเป็นการกินข้าวขึ้นเวที เราขัดเลย อันนี้ก็ตั้งทำท่าว่า มหาเถรสมาคม สั่งมาหาเรา ไม่ให้ประชุม ไม่มีความหมายหย่อน ๆ ไว้เสียก่อนนะ ไม่มีความหมายเลยนะ มาพูดทำไม อย่างมาย่งเราร่วงนั้นนะ ถ้างั้นได้ออกสนามใครมาห้ามไม่ได้ละ พัดเลยไล่ลมไม่ไล่ลมไม่สำคัญ ต่อยแล้วถึงไล่ลม ถ้าไม่อยากไล่ก็ไปเลย ไม่อย่างนั้นจ้ะ พระศาสนาจะไปอ่อนช้อยกับมันไม่ได้ละ เราเป็นเจ้าของสมบัติพุทธศาสนาเลิศเลอขนาดไหน และชาติไทยเราเลิศเลอขนาดไหน เราจะมาอ่อนข้อได้หรือ เวลาแข่ง ต้องแข่ง เราเป็นเจ้าของสมบัติ แข็งเท่าไรก็ไม่ผิด แข็งเพื่อรักษาสมบัติของตนเอง ผิดกันที่ตรงไหน ไฉนผู้ที่จะมารุกล้ำมันผิดมาแล้วตั้งแต่มันเริ่มคิด เข้ามาจะขัด กันเลย

เวลานี้เราก็พยายามรักษาไว้ทุกด้านทุกทาง ทั้งทางชาติ ทางศาสนา ก็เป็นสมบัติของชาติไทย ก็ไม่พ้นที่เราต้องสวดต้องแทรก ทุกแห่งทุกมุม ไม่ชอบมาพากล เราเอานะเรา ไม่ว่าแง่ชาติ ไม่ว่าแง่ศาสนา เรา

จะเอาได้ทั้งนั้น ถ้าธรรมดา ๆ ไป เราก็ไม่ว่า ถ้าสวนเข้ามาแล้วเป็น ความเสียหายส่วนรวมนี้ มันมีจนได้! ขึ้นทันทีละ ถ้าธรรมดาอย่าง บ้านเมืองปฏิบัติกันไป เราไม่มีอะไรไปเกี่ยวข้องนะ เช่น ถ้ามีคนมา ถาม เป็นอย่างไรการบ้านการเมือง อย่ามาถาม เราไม่ใช่นักปกครอง นี่นะ เวลาเมื่อเกิดผล เราป๊ว! เลยนะ ไม่มียกครู ถ้ามีอย่างนี้ อย่ามายุ่ง มันคนละฝักคนละฝ่ายนี่นา เราเป็นพระเป็นเจ้าเรื่องศาสนา นั่นเป็นเรื่อง บ้านเมืองมายุ่งทำไม โอ้ย! พวกนี้จะเอาจริงเอจจิง ก็ดูซิ ที่มันถามมานี้ มันมีสาระอะไร ที่มาออกทางทีวีวันนี้ มีสาระอะไร มีแต่เรื่องทำลายชาติ ไม่มีขึ้นดีเลย พวกนี้พวกเลวที่สุด วา่งน่ะเลย ฟังทุกแง่ ทุกมุม มันออก แง่ไหน ๆ ผิดถูกชั่วดี ตามฟังจนหมด ไม่มีทางดี มีแต่เรื่องทำลาย ยุทางนั้น แห่ทางนี้

พอได้ช่องแล้วทำลาย ก็เห็นอย่างทางรัฐบาลเราก็เหมือนกัน นี่เราก็เคยตีเหมือนกัน ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ตั้งมาตั้งมาเป็นระบบการ ปกครองบ้านเมือง ให้มีการเตือนกัน นี่คือระบบของการปกครอง เพื่อให้แน่นหนามั่นคง มีทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ถ้ารัฐบาลเพลอตัว ตรงไหน ล้มตัวไปตรงไหน ฝ่ายค้านก็ค้าน ถ้าไม่ดีที่ตรงไหนก็บอก อัน ไหนดีก็แนะทางดีนั้น มันถึงจะถูก ไม่ใช่ว่าไม่ดี แล้วเหยียบเอา ๆ อย่าง นั้นเป็นพวกทำลาย ถ้าตำหนิรัฐบาลว่าไม่ดีตรงไหน แนวทางที่ดี จะให้รัฐบาลทำอย่างไร ชี้แจงมาซิ การตำหนิเราตำหนิได้ ความดีที่จะ ให้รัฐบาลแล้วจะให้เดินตรงไหน เอาแก้มมา บอกมา ทางนั้นก็ฟัง ขึ้นไป เพื่อฟัง มันถึงจะเป็นเรื่องเป็นราว รัฐบาลที่เป็นธรรมของชาติต้อง เป็นอย่างนั้น อันนี้เอะอะ ก็ไม่ไว้วางใจรัฐบาล ๆ โคตรพ่อโคตรแม่มีง เอาความไว้วางใจที่ไหนมาให้รัฐบาล กูไม่เห็นมี เอะอะอะไรไม่ไว้วางใจรัฐบาล แล้วมาค้าน มาค้านอะไร ตัวความดีชนิดหนึ่งก็ไม่มี หากไม่ไว้วางใจอยู่ตลอด เหมือนเป็นเอกเป็นโท เป็นผู้เลิกละ ทำความดีความดีทั้งหลาย ธรรมชาติ แท้มันยิ่งกว่าเทวดา ทำลายชาติ ศาสนา ไปพร้อมกัน มีแต่ไม่ไว้วางใจ ๆ

ที่นี้เวลาตำหนิเข้าไปแล้ว พอมีช่องแล้วเหยียบเลยนะ ไม่ได้แะนะ เหยียบเลย นี่คือกองสังหารรัฐบาล กองสังหารชาติเรา ว่าอย่างนั้นเลยนะ เราพูดเราเอาความจริงมาว่ามันผิดตรงไหน ถ้าเป็นความถูกต้องตำหนิตรงไหนต้องเปิดทางให้สิ ! ดีไม่ดี ทางที่ดีคืออะไรชี้แจงไปสิ ทางนี้จะได้ฟัง หากว่าขัดข้องตรงไหน ก็จะได้โต้กัน เมื่อลงกันแล้ว ก็นำไปปฏิบัติต่อชาติของตน ไซ้ไหมล่ะ ! อันนี้มีแต่คอยไม่ไว้วางใจ คอยแต่แห่ลงไป พอมีที่ว่างมันก็เหยียบเลยเตะเลย ถีบเลย เผลาเลยนะ มันก็เป็นมหากภัยต่อรัฐบาลสิ

ถ้าเป็นฝ่ายค้านแบบนี้ จะเป็นคุณต่อกันไม่ได้ ไม่เข้าหลักของรัฐบาลที่จะทำให้ชาติแน่นหนามั่นคงได้ นี่พลอยแต่จะทำลายอย่างเดียว มันต้องติตรงไหนให้ก่อขึ้นมา ไม่ดีตรงไหน บอกวิธีซ่อมขึ้นมาจึงจะถูก อันนี้ยังไม่เคยมี ยังไม่เคยเห็น นี่มันอดไม่ได้มันก็ขัดกันบ้างนะสิ เขาก็มีปาก เราก็มียุ เมื่อถึงวาระเรามีปาก เราก็พูดบ้างสิ เขามียุไม่มีหูก็ช่างโคตรมัน เราไม่สนใจหัวมัน มันขวางหู มันต้องว่าสิคน อย่างนี้ต้องระวังคนพวกนี้ เราไม่ได้นะเอาให้จริง เราไม่เหมือนใคร เพราะเอาธรรมออกมาพูดนี้ คำที่ไหน คำไหนไม่ได้นะ ออกตรงไหนคำไหนไม่ได้ เพราะเราได้พิจารณาไว้เรียบร้อยแล้ว เพราะเราไม่ได้ตั้งเจตนาที่จะเห็นใครเป็นภัยต่อเรา ใครเป็นภัยต่อชาติ เอาเหตุผลเป็นเครื่องปกครองชาติ อะไรที่ถูกที่ดี เอาอันนั้นมาแสดง บอกกันถึงจะถูกนะ

คนหนึ่งทำความดีแทบเป็นแทบตาย นี่ไม่ได้คิดว่าอะไรเป็นของดิบของดีแม้เท่านั้นก็ไม่มี คอยแต่ทำลายตลอดเวลา อย่างน้อยก็ไม่ไว้วางใจมันไปได้ความไว้วางใจมาจากไหน คนพวกนั้น มันไม่เห็นมี ไปที่ไหนเขาเหม็นจะตายไปแล้ว ยังอุตส่าห์มาอวดตัวเองว่า ไม่ไว้วางใจ โอ้ย! ตัวไว้วางใจมันตัวใหญ่ ๆ หรือ มันจะทำให้ชาติล่มจม มันไว้วางใจแล้วหรือ! เราอยากจะถามมัน เขาฟันขึ้นมาแทบเป็นแทบตาย ไม่ไว้วางใจอยู่นั้นแหละ ถ้าทางนี้ทำดีไว้ต้องได้ถูกคำณ คนหนึ่งทำดีแทบเป็นแทบตายต้อง

ถูกค้ำ ๗ มาตลอด มันเป็นคนหรือเป็นเปรต ฟังซิ!

อันดีก็ต้องยอมรับว่าดี มันจึงถูก อันนี้ไม่มีว่ายอมรับว่าถูกว่าดีมีแต่
คอยตำหนิ ๗ อยู่อย่างนั้นตลอดมานิสัยของพวกเปรตพวกผี ไม่ว่าทางชาติ
บ้านเมือง ไม่ว่าทางชาติ ศาสนา เดินสายเดียวกันมา คนเดียวเป็น
ผู้ควบคุมสายเดิน เราว่าอย่างงั้นเลยนะ เพราะมันมาสายเดียวกันหมด
มองทางไหนมีแต่รายเดียวกันหมด จับได้หมดเราก็พูดตรง ๆ เราไม่ผิด ฟุ้ง
เลย มันจะมาทำลายทั้งชาติ ทั้งศาสนา มาเหยียบชาติไทยลงทั้งชาติ
ให้พากันทราบเอาไว้จะบอกอย่างงั้นเลย เรามีแ่งให้พูดจนได้ ไม่ได้ตั้งใจ
จะมาพูด มันมีแ่งที่จะพูดจนได้ ก็พูดไปก็พอแแก่เมาหมัดไปได้นะ หรือจะ
เรียกว่าหลงตาเมาหมัดก็แล้วแต่ ใครมาขัดเลย! ที่นี้จะให้พร

**.....ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ตั้งมาตั้งมาเป็นระบบ
การปกครองบ้านเมืองให้มีการเตือนกัน นี่ก็ระบบการปกครอง
เพื่อให้แน่นหนามั่นคง.....**

.....ไม่ใช่ว่าไม่ดี แล้วเหยียบเอา ๆ อย่างนั้นเป็นพวกทำลาย.....

เอาเหตุเอาผลเป็นเครื่องปกครองชาติ

ติดตามข่าวโครงการช่วยชาติฯ เทศน์วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์
ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com